Közgazdászat.

[...] máj. 31. közép ár: 1 mérő buza 4 ft [...]zeres 3 ft 40 kr, rozs 2 ft 65 kr, zab [...] tengeri 3 ft 20 kr, köles 3 ft 40 kása [...] 1 zsák krumpli 2 ft 20 kr, 1 mázsa [...]—29 ft, m. háj 33—36 ft. A baromvá[...]kély volt.

[...]n. 2. Piaczunkra pár szekér kenyeren [...]oztak egyebet; a kenyér kapós volt. [...]ásunk száraz, s még mindég szeles, [...]s eső esett a mult éjjel, de azt a szá[...]nyésztette.

67-dik árjegyzék

[...] István" gőzmalom gyártmányairól. [De]breczenben költségmentesen, [kész]pénzfizetés mellett o. é.ben, kötelezettség nélkül).

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
Asztali dara nagy szemü	14	40
Ugyanaz apró szemü —	14	40
Dara középszerü — —	13	40
Királyliszt — — — —	14	20
Lángliszt — — — —	13	40
Montliszt — — — —	13	—
Zsemlyeliszt különös —	12	60
Ugyanaz — — — —	12	20
Fehér kenyérliszt I. rendü	11	—
Ugyanaz II. rendü —	9	—
Barna kenyérliszt I. rendü	8	—
Barna kenyérliszt II. rendü	7	20
Rozsliszt I. rendü — —	—	—
Rozsliszt II. rendü — —	—	—
Árpakása — — — —	17	—
Árpakása — — — —	15	—
Árpakása — — — —	11	—
Árpakása — — — —	9	—
Árpakása — — — —	8	—
Árpadara — — — —	10	—

Zsák nélkül.

	frt.	kr.
Labliszt — — — —	4	20
Korpa — — — —	2	20
Arpaliszt — — — —	4	40
Simaőrlés mázsánként	—	80
Darálás „	—	40

[...] buza- és rozs-készitmények el[...] netto 150 bécsi fonttal, az ár[...] netto 100 bécsi fonttal — in[...] zsákba pakolva — történik.
[De]breczen, május 15. 1870.

[...] jun 2. Cs. arany 5. 79. ezüst 121.25
[...]k. s kiadótulajd. **Oláh Károly.**
[...]társ: **Borostyáni Nándor**

[...]FY LAJOS
órás Debreczenben.

(Boltja a városháza piaczi részén [...]vő „Törökhöz" czimzett do[hány-], szivar- s bélyeg-eladási helyiségével egybeköttetésben.)

Van szerencsém a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani a legdusabban fel[sze]relt **óraraktáramat,** a lehető [le]golcsóbbra **leszállitott áron, [e]gy évi irásbeli jótállás mellett.**

	Ezüst horgonyórák 15 rubin köre, patent üveggel, ugrós	14—16
	Finom angol mintára	15—18
12	Kettős fedéllel	15—18
	Kettős fedéllel angol mintára	19—24
13	Remontoir	25—36
14	Horgonyórák, melyeket felhuzni soha sem kell	40—45
16	8 napos pendul-óra	19—25

[...]rák olcsóságához képesti jutányos árak [...] óráimat, franczia 8—14 napig járó [...]trom, bronzsvas öntvéytoku [...]s függő aranykeretes óráimat, inga [...]l a legnagyobbig, tökéletesen kielégitő [...] óráim hihetetlen olcsó árért, [e]gy évi jótállás mellett. [...]k valódi értékökben, s mivel nálam [...] jószágon rajta van, a csere a t. cz. [...]s biztos. [...]lelések a levél átvételétől számitva [...]el elvem, csak is egész tökéletes kipró[...]ki üzletemből.

[Ó]rák készitését vagy ócskák [...]sitem. 4. 47—

[...] hirdetmény.

[...]os tanácsa részéről közhirré téte[...]hoz tartozó ugynevezett:

[...]ei fürdőház

[...] 6 év és 2 hóra.
[...]old földe f. évi október 1-től [...]zá tartozó földdel.

[...] csapszék.
[...]és magos csapszék.

[...] kőpincze.

[...] csapszék,
[...], 1871. évi január 1-től 3 évre f. [...]követő napokon d e. 9 órakor [...]mben tartandó nyilvános árveré[...]atalnál a ddig is megtekinthető ár[...]llett, haszonbérbe fog adatni; — [...]ivánók a kellő bánatpénzzel ellát[...]

[M]ájus 21. 1879. 218. 3—3
[...]lay László, k. i. tanácsnok.

1870. II. évfolyam. 108. szám. Szombat, junius 4.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Félévre 5 frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.

Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Fecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Hirdetési dij:
5 hasábos petit sorért **5 kr.**

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora **15 kr.**
Nagyobb terjedelmü, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a *legolcsóbb árért.*
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön **30 kr.**
Előfizethetni helyben: *Telegdi K. Lajos* és *Csáthy Károly* könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Kormány, baloldal és Horn programmja.

III.

Horn Ede azzal vádolja a baloldalt, hogy pusztán t a g a d ó irányt követ, holott minden kérdésben p o s i t i v müködéssel kellene föllépnie. Elősorolja, hogy pártunk nem ina[...]kodik a kormány f e r d e törvényjavas[lata]ival szemben e l f o g a d h a t ó törvényjavaslatokat állitani föl, s ebből azt következteti, hogy a balpárt nem áll foladata szinvonalán.

Ez kétségkivül kemény vád, melyet még súlyosbá tesz azon körülmény, hogy oly férfiutól ered, ki eddigelé teljes önfeláldozással küzdött pártunk politikai elveinek érvényre jutásáért. Nézzük mi igaz van e keserü szemrehányásokban.

Ha Horn Ede ur egyedül azt emelte volna ki, mikép a baloldal positiv müködése sok tekintetben kivánni valót hagy fön, elsők lettünk volna, kik szerencsét kivánnánk neki ezen őszinteségeért. Amennyire alkalmunk van ismerni pártunk alkotó elemeit, tudjuk, hogy a baloldal tagjainak egy része maga sem óhajt mást, minthogy a part minden alkalommal minél nagyobb jelét adja positiv müködésének. Ha Horn visszaemlékezett volna azon magatartásra, melyet a balközép a lefolyt 3 éven át a reformkérdésekkel szemben tanusitott, bizonyára nem használt volna oly sötét szineket pártunk müködésének jellemzésére. Horn azonban megfeledkezik azon lankadatlan, bár eredménytelen harczról, melyet a baloldal az országgyülésen és még inkább azon k i v ü l : a bizottmányokban folytat, a kormány javaslatai ellenében. Igaz, hogy a baloldal sok kérdésben nem állitott föl maga részéről külön javaslatokat a kormány hibás, ferde és szabadelvütlen javaslatai ellenében. Másrészről azonban pártunk annyi életrevaló módositványnyal járult a kormány törvényjavaslataihoz, oly beható szorgalommal mutatta ki azok hibáit és hiányait, hogy lehetetlen megtagadni a positiv müködést. — Igazságtalanság tehát azzal vádolni pártunkat, hogy pusztán negativ irányt követ. Ha pártunk valamivel vádolható, ugy az csak az lehet, hogy positiv müködésének átalánosabbnak és rendszeresebbnek kellene lennie.

Nincs okunk tagadni, hogy a balközép positiv müködése sok kérdésben kivánni valót hagy hatra. Bármily szorgos tevékenységet fejtsen is ki pártunk életrevaló módositványok benyujtása által, positiv müködésnek ez elégtelen. Nálunk, hol még mindent teremteni kell, az ellenzéknek lépten-nyomon tények által kell bebizonyitani szabadelvüségét. A közvélemény joggal megköveteli a balközéptől, mint alkotmányos és parlamenti ellenzéktől, hogy minden kérdésben határozottan körvonalozott és részletesen kidolgozott programmal álljon elő. Nem elég kimutatni a kormány törvényjavaslatainak visszásságát ékes beszédekben, hanem mindenekelőtt a r o s z törvényjavaslatokkal j o b b a k a t kell szembesiteni. Parlamenti viszonyaink között, hol a legüdvösebb reformindítvány is leszavaztatik, ha baloldalról jő — kétségkivül fáradságos és kevéssé hálás munka lenne minden kérdésben terjedelmes törvényjavaslatokkal lépni föl. Azonban pártunk érdekei nélkülözhetlenné teszik a positiv müködést minden tekintetben.

Örvendek, hogy e meggyőződés magában pártsajtónk hasábjain is határozott kifejezést nyert közelebb. A „Hon" szerdai számában H e g e d ü s Sándor barátom szokott logikai élességével kifejti a balközép föladatát, és erélyesebb positiv müködésre serkenti pártunkat. Érvelései közül érdemesnek tartjuk ideigtatni a következő helyeket:

„Most nálunk az ellenzéknek nemcsak saját kötelességét kell teljesiteni, hanem a kormányét is; nem a jobboldal kormányáét, mely csak pártja reactionarius elemeinek engedelmeskedik javaslataiban; hanem a közvélemény kormányáét, melynek kormányoznia kellene ugyan t é n y l e g is, de miután ez most nem lehet, kormányozzon legalább erkölcsileg."

„Követeli ez eljárást pártunk ereje és határozottsága, valamint győzelme is. Ezt nem magyarázom bővebben, csak egy esetet hozok fel megértésére annak, mit akarok ezzel mondani. Ha vasut és csatorna rendszerünk hálózata és kiépitési m ó d j a iránt határozott tervünk volna; akkor az egyes kormányjavaslatoknál n e m c s a k a másodrendü s talán csak technikai kérdésekkel foglalkoznánk, hanem tekintettel levén a kamatbiztositás és a kormány modalitásának jövőnk anyagi fejlődésére való káros befolyására, már ex principio akadályoznók meg a vészes rendszer terjedését, vagy legalább tiltakoznánk positiv javaslatunk nevében az ellen. Hogy hitel- és kölcsönügyekben erre m é g praegnansabb eseteket lehetne felhozni, azt nem is emlitem. Ekkor nem elégednénk meg azzal, amit eddig tettünk, hogy felkértük a kormányt: terjeszszen e tárgyban törvényjavaslatot a ház elé; hanem megtennők mi. A kiegyezéskor, vagy némileg a számvevőség kérdésében igy jártunk el és nem is vált szégyenünkre. A municipiumok kérdésében is erős állásunk lesz — épen ezért."

„Minél magasabb szempontokra emelkedünk, minél nagyobb tért ölelünk fel hazánk jelenéből és jövőjéből, minél több irányban és minél több munkásságot fejtünk ki: annál szilárdabb lesz állásunk, annál biztosabb győzelmünk. Nem elég a kormány Achilles sarkát keresni, hogy m e g s é r t s ü k a z t; fel kell találnunk minél előbb Archimedes pontját, miből k i f o r g a s s u k azt. De e pont csak positivum lehet."

Azt hiszszük, hogy e sorokkal mindenki egyetért, ki őszintén óhajtja mielőbb kormányon látni pártunkat. Horn ur felszólalása tehát alapjában igaz, de állitásai túlzottak. Azt fogni rá a baloldalra, hogy „absolut nullitásra kárhoztatja magát és semmi hasznot sem csinál az országnak," ez valótlanság, melyet Horn Edétől nem véltünk hallani. Valamely párt positiv müködése sok kivánni valót hagyhat hatra, anélkül, hogy az nullitásra kárhoztatná magát. — Horn e következtetésén nagyon megérzik a pessimismus, melyet józan politikusnak ép ugy kell kerülni, mint ellenkezőjét: az optimismust. Senki sem ismerheti el nálunk inkább, hogy Horn urnak alapos oka van neheztelni pártunkra. Azonban ép ezért kétszeresen kellett volna őrködni érdemes hazánkfiának az ingerültségtől, mely soha sem lát tisztán és mindig eltogultan, vagy legalább is túlzott szigorral itél.

Horn többek közt egy felette kényes pontot is érint nyilatkozatában, midőn a baloldal mulasztásairól szólva, e kérdést veti fel: „Mit tön (a baloldal) arra, hogy a nem magyarajku nemzetiségeket, kiket a kormány álliberalismusa inkább ingerel, mint kibékit — az uj intézményekkel komolyan kibékitse, s hogy őket őszinte véd- és daczszövetségeseinkké tegye ?"

Nem ismerjük Horn nézeteit a nemzetiségi kérdésről, de azt hiszszük, érdemes hazánkfia teljesen meglehetne elégedve azon magatartással, melyet pártunk a nemzetiségek j o g o s követelései iránt tanusitott. Súlyt fektetünk a „jogos" szóra. Oly éles elméjü politikus figyelmét, minő Horn ur, nem kerülhette el a körülmény, hogy a nemzetiségek körében oly törekvések kezdenek uralgók lenni, melyeket egy magyar párt sem hagyhat jóvá, ha még oly radikális lenne is.

Hogy meszsze ne menjünk, csak a karlowiczi szerb congressus jelenlegi eseményeit hozzuk Horn ur emlékezetébe. Lehet és tán ugy is áll, hogy a kormánypárti tudósitások nagyitva és tulozva szólnak a Miletics-féle majoritás törekvéseiről. Mindazáltal e párt követelései oly exaltáltak, hogy sem a balközép, sem más magyar ellenzéki párt nem elégithetné ki a Miletics-féle aspiratiókat anélkül, hogy megne sértené Magyarország integritását. Ezt a pontot jó lett volna egészen érintetlenül hagyni Horn urnak. Ép a nemzetiségi kérdés az, melyben nem lehet szemrehányást csinálni a baloldalnak. Meg vagyunk győződve, hogy pártunk ezentul is kötelességének ismerendi el támogatni a nemzetiségek minden jogos törekvését és óhaját, hogy azonban másrészről tartózkodni fog minden oly igéretektől, melyek növelhetnék a tulvérmes nemzetiségi aspirátiókat. Mindenesetre nagy sulyt fektetünk arra, hogy a nemzetiségeket Horn szavai szerint „őszinte véd- és daczszövetségeseinkké" tegyük. E szövetséget azonban csak ugy fogadhatjuk el, ha az nem történik saját bőrünk rovására.

Még egy lényeges pont van Horn nyilatkozatában, az t. i., melyben szemére veti a balközépnek, hogy elmarad a delegátiókból, és hogy egyáltalán a kiegyezéssel szemben tanusitott merev negátiója által kormányképtelenné teszi magát. E kérdés oly fontos, hogy közelebb külön czikksorozatban fogjuk kifejteni erre vonatkozó nézeteinket, miután az eszmék tisztázása ez ügyben csak hasznos és kivánatos lehet.

Bárhogy vélekedjék is valaki Horn nyilatkozatáról, nem lehet elvitatni, hogy itt-ott tulzott s olykor igazságtalan állitásai daczára is nagy hasznot tett pártunknak. Magyarországon még mindig nagyon elkel az őszinte szó. Horn nyilatkozatával, mint kimutattuk, sok tekintetben nem értünk egyet. a l a p o s szemrehányásait azonban jó volna komolyan meggondolni pártunknak. Minél nagyobb valamely ellenzéki párt p o s i t i v t e v é k e n y s é g e, annál több joga van a kormányrajutásra, annál több kilátása a győzelemre.

Borostyáni N.

= **Honvédmenházügy.** A honvédmenházra a „Hon" és az „Igazmondó" szerkesztőségénél 1870. május utolsó napjáig bankjegyben és érczpénzben begyült összegek junius első napján osztrák értékre átszámittatván, kitünt, hogy az emlitett két szerkesztőségnél, a honvédmenház javára összesen 22,150 ft gyült be. — Ez összeg a takarékpénztárban levén elhelyezve, a mondott napig 225 ftot kamatozott.

Ugyan e czélra a mondott napig Vidacs János bizottmányi elnöknél összesen 44,390 ft számoltatott el, mely összeg eddigi kamatai 442 ftra rugnak.

A készpénzben be nem fizetett és természetben tett ajánlatok a fennebbi összegeknél nem vétettek tekintetbe.

Ha már most tekintetbe vesszük a Debreczenben és másutt letéteményezett és a még el nem számolt összegeket, kerekszámban feltehetjük, hogy a honvéd menházra az ajánlatokat ide nem számitva, készpénzben eddig mintegy 75,000 ft gyült be. („Hon.")

— **Pozsony** város szabadelvü polgársága május 29-kén látogatott népgyülést tartott, — melyen elhatároztatott kérvényt intézni az országgyüléshez **a köztörvényhatósági törvényjavaslat ellen.** Hosszabb bevezetés után, mely az autonomia megőrzésére vonatkozik, a kérvény ezeket mondja: „Mindenekelőtt azonban mi lakosai egy szabad kir. városnak, mely kereskedelem s ipar tekintetében Magyarországban egyike a legjelentékenyebbeknek, tiltakozunk az ellen, hogy e városok a megyékkel egy vonalba állittassanak. A megyék inkább törvényhatóságok s a községek irányában némileg a másod folyamodásu eljárást gyakorolják; a tisztviselő testület, valamint a bizottságok összeállitását illetőleg érthető, ha bizonyos elővigyázati intézkedések tétetnek, ha t. i. a bizottság a tisztviselői testületet maga választja. A városok [...]nben azonkivül saját s gyakran jelentékeny v[...]on kezelői, a tulajdonképeni kezelést közvetlenül gyakorolják. Mig a községben a lakosságnak jogában áll tisztviselőit választani, a polgárságnak ne legyen semmi egyéb más joga, mint a községi bizottságot választani, s a polgármester valamint a többi tisztviselők is csak a bizottság illetőleg a főispán által neveztetnek ki. S a polgármester csak a főispán kezege lenne, ki őt kénye-kedve szerint elmozdithatja s a ráruházott jelöltségi jognál fogva helyébe mást tehet, anélkül, hogy ezért másnak, mint a ministernek felelősséggel tartoznék. Mi tehát az 1848. XXIII. törvényczikk által megengedett választási jogunk eme megszorittatása ellen tiltakozunk. Valóban a francziaországi napoleoni önkény uralom aligha tudja jobban az absolutismust a hangzatos szabadelvü frázisok köpenyébe burkolni, mint a „köztörvényhatóságok" szabadságát megállapitó magyar törvényjavaslat! — Ami ellen végre a leghatározottabban tiltakozunk s a mi ellen a legvégsőig küzdenünk kell, ez az inditványozott községi képviseletnek fele részben a legtöbb adót fizetők szavazata által leendő összeállitása s a főispán által kinevezett tisztviselők számára fentartott több állomás s szavazat. Mi az egész mivelt világ előtt rajtunk elkövetett sértésnek tekintjük azt, hogy ilyesmi ajánltathatik, hogy a legtöbb adót fizető a mi képviselőnk legyen, ha bár az a község leggyülöltebb embere lenne is: — ezt a szegényebbosztálynak a gazdagabbak ellen való izgatásnak tekintjük; — különben pedig az államra nézve veszélyesnek tartjuk a községi képviselet összeállitását fele részben a vaksorsra, a szerencse istenasszonyára bizni, a lehető segély teljes kizárásával; — végre egy keserü, az értelmiséget arczul ütő gunynak tartjuk, hogy e mellett a kétszeres adó vétetik tekintetbe, mert statistikailag kimutatható, hogy e kedvezmény által az országban alig néhány tuczat ember jönne a községi képviseletbe, sőt a falukban ez a gazdag földbirtokosok s gazdákkal szemben nagy ritkaság lenne.

Hová vezet Deák Ferencz politikája?!

— Az 1861-ik évi országgyülés magaviselete páratlan a történelemben.

Nem a valódi többség, hanem a kisebbség akarata, véleménye győzött.

A határozati párt, mely többségben volt, Teleki László halálával kieresztette a gyeplőt, mit kezei közt tartott.

Felirat lön, határozat helyett.

Tán a felelősség félelme, vagy a felelősségnek a kisebbségre háritása szolgált indokul arra, hogy a többség engedjen a kisebbségnek.

Mindenesetre nagy áldozatot hozott a határozati párt magának és a hazának azon engedékenységével, miszerint e n g e d t e, hogy a kisebbség váljék többséggé.

Bármily méltánylatot érdemelt is ezen hazafini indokokra alapitott engedékenység; de annyi kétségtelen, hogy ezen engedékenység: politikai hátrálás volt!...

Hogy mennyire lehet ezen eseményt az azután bekövetkezetteknek forrásául tekinteni; hogy a határozati pártnak politikája, illetőleg semleges magatartása, ha erélylyel és elhatározással folytattatik, nem tette volna-e lehetlenné az azután bekövetkezett közösügyes kiegyezést: s hogy a solferinói, königgrätzi bukások után nem állott volna-e elő maga az osztrák uralom részéről oly ajánlat, mely nem tesz benünket Bécs örök adófizetőivé, rabszolgájává, belül, és árnyékának néma követőjéül, kivül; s hogy az 1861-ki országgyülési határozati-párt mennyiben vett magára felelősséget a mulasztásért és engedékenységért: — mind e kérdésre feleljen meg a történelem, mely a vesék és szivek legtitkosabb aknáiba is behatol fürkésző lelkével!... —

Miután azonban a kiengesztelődés politikája az 1861-ik évi országgyülési, határozatpárti, többség rétegeit is áthatotta, — az akkori viszonyok szempontjából véve a következtetést, nem tagadhatni, hogy a magyar nemzet, a Deák Ferencz által készitett feliratban méltóságát megóva, állami függetlenségét megvédve és magát alkotmányos jogérzettel körülsánczolva, bátran nézhetett szembe a jövő eseményekkel....

Ha Deák Ferencz megmarad vala azon magaslaton, melyen állott feliratával ?!

Vagy, ha azután, a felirat jogbástyáival kerülsánczolva, lelép a politikai palyáról ?

Mi nagy, mi eszményi alak maradt volna ő, kire a nemzet mint Mózesére büszkén hivatkozhatott volna jó- és balszerencsében egyiránt; s mily hozzáférhetlen lett volna a nemzet jogállapota, mit semmiféle opportunitási mozdulatokkal nem lehetendett megkerülni!?!

Az Ausztriára nézve bekövetkezett szerencsétlen harczok önként terelték volna oda a tények kérlelhetlen logikáját, hogy a magyarnak meg k e l l e t t volna adni mindazt, mit a feliratban lefektetett!...

Ha a közösügyes kiegyezés létrejötte előtt elhal Deák, — vagy, ha még el most is Teleky: — mi óriási különbségek állanak elő közjogi és belügyi viszonyainkban?!...

De e gondolat-menetet ne ereszszük tovább szabadba, nyilvánosság elé; elég, ha magán fájdalmainknak, titkos vágyainknak adunk táplálékot családi köreinkben, hol szabad siratnunk a multat, szabad sohajtani jobb jövőért!?

Deák Ferencz Ausztriához csatolta közjogi életünket; pénz- és hadügyünk, kereskedelmünk, tehát nemzeti életünk vérerei Ausztria főéleterének mellékágai, melyek nem magyar forrásból vesznek táplálékot, s nem magyar táplálékot szolgáltatnak a nemzet testéhez; mi miatt ez — természetes következmény — erősödni nem képes.

Kishitüség, vagy természetes vonzalom csatolja-e a bölcs Deák-politikát Ausztria lételéhez, annyira, hogy törpeségünk, mint kirivó váz maradjon a láttéren felszinen: — mindegy; az eredmény mindenkép szomoru.

Ime Ausztriában folyvást forr a feloszlási processus; a csehek, lengyelek, s mind a többi nemzet, önállóságra tör; mind szétágazó, Ausztriáéval merőben ellenkező vágyakat táplál titkon keblében.

Megoltalmaz-e bennünket a hatalmas egységes Austria, oly állapotában, mint most van, hogy tuniillik tiltva van, Magyarországnak kifejteni pénz- és hadügyi erejét, melyek, az egységes korona megtartása mellett, nemzeti függetlenségünknek, Austria megvédésére nézve is, kiapadhatlan forrásai lennének!...

Nem tartjuk Deák Ferenczet ama politikai jezsuitizmus bajnokának, miszerint azért láttassék erősen csatlakozni Ausztriához, mert ez g y ö n g e s igy könnyen agyonszoritható forrón ölelő karjainkkal. Ezt még lehetne érteni.

Hanem, ha önállóságunkat az e r ő s Austriának vélte feladni, hogy ez megoltalmazzon, iszonyuan csalatkozott: mit a történelem előbb-utóbb bebizonyitand tettleg; legközelebb jelzik ezt a tul a Lajtáni nemzeti czivódások, melyekben o s z t r á k nemzeti irányzat nyomaira nem ismerhetünk....

Azt lehetett vala következtetni Deák multjából, hogy a b e l ü g y i reformok, a miveltség és jólét biztositékai, létrehozásával fog igyekezni ellensulyozni az önállóság és függetlenség teréni veszteségeket, addig is, mig a mindinkább gyengülő Austria háta megett Buda lesz a birodalom központja.

Hiu ábránd volt e föltevés.

Hiszen a merev központositási alapra állott kormány védelmében ott találjuk őt álokoskodataival, melyek a számvevőszéki elnöki állás feletti szörnybeszéde után bőven teremnek.

A nagy, bölcs Deák Ferencz küzd az osztályokban a törvényhatósági népképviselet elve ellen a plutocrátia érdekében; mint küzdött a budai királyi palotára tüzött sárga-fekete zászló mellett, a nemzeti szin ellen.

Nyakára nőtt pártja által hajtatik: nem ő vezeti többé azt.

Rideg, szavazó gépezetben egy kerék ő, mely forog a géppel, s mely nélkül a gép meg nem áll.

Az 1848-dik évi vivmányok, az alkotmány-alapelvek rendre azon csoport irtókapája alá kerültek, mely az ő czége alatt doboltatik össze munkára.

Van-e akarat, van-e erő benni, hogy az irtókapa vágását felfogja; hogy a megindított gépet feltartóztassa?...

Egy küldöttségnek azon nyilatkozatot tette, hogy maga is óhajtotta volna, mikép a törvényhatóságok rendezése kérdése enquete bizottmány elé került volna, hogy nagyobb tanulmánynyal készittethessék elő; de, mivel a kormány m o s t m á r keresztül akarja vinni a javaslatot: ő meg nem g á t o l h a t j a.

E vallomás feleslegessé teszi a további érvelést!...

Kivülről függő állapot, belülről a közjogi életet megölő központositás: ezek azon vivmányok, a mit ő bölcseségének köszönhetünk.

Meggyengülve, az uj osztályrendszerek miatt meghasonlva saját magával, a nemzet nem birja ki a véletlenül jövő vihart; ha a Deák politika ellenében a gondviselés nem segit!...

A viszhang igy felel rá **„segit!"**

Vasárnapi ipar-iskolánk.

(Sz. K.) A felnőttek oktatása közös óhajtás az országban; kiterjeszte e tárgyra figyelmét a törvényhozó testület is; népoktatási körök alakultak és vannak alakulóban, melyeknek czéljok: a felnőttek tanitása. És a szegény földmüves örömmel küldi gyermekét a tudományok szent csarnokába. —

Hazánk egyes vidékein többféle módja divatozik az ismeretek közlésének a felnőttekkel. Vannak ismétlő iskolák, népnevelési egyletek, ifjusági társulatok stb. mind a felnőttek képzésére.

Nem maradtak el az iparosok sem; az iparos ifjuság, vagy egyesek, vagy a czéhek felhivására több helyen egyesült önképzés végett. Dicséretes példányul mutathatjuk fel e tekintetben Nagyvárad iparos ifjait, kik önmagok átérezték nagy szükségét az ismeret-szerzésnek, magok szólíták fel — testüleg — a derék Gyalokay Antalt, hogy éles belátásaként szervezzen köztök egy önképző társulatot. És volt is erejök az igét megtestesiteni.

Debreczenben a felnőtt iparosok alapos képzése sokáig el volt hanyagolva. Hiányzott a tér és alkalom ennek keresztül vitelére. Pedig a kornak ez már hangos követelménye. Most nyitva az ut az iparosok korszerü taníttatására. Psenyeczki Nagy Sándor „nyilvános ipar-iskolá"-jának ez volna igen szép feladata. De nincs elég tanuló — Debreczenben, a nagy iparos városban!

A városi elöljáróságot hivjuk fel első sorban a baj orvoslására. A tanácsnak nem mondunk mi lelkesitő szavakat, hanem szárazon adjuk elő ama javaslatot, mit néhány iparos magán uton elbeszélt e sorok irója előtt.

Nem titok, hogy a városi rajz tanoda eredményt nem mutat; az többször volt a közönség részéről panaszlólag érintve e lapokban is. Természetesen következik ebből, hogy azon iskola évi költségeit, rendeltetésének megfelelőleg kell használni. Ha azon kiadás, mely részint készpénzben, részint tüzifában és házbérben az iparos tanonczok számára alapitott városi rajziskola részére fordittatik, a „vasárnapi ipar-iskola" tulajdonosának rendelkezésére adatnék, a czél jobban elérhető lenne.

Az iparos iskola „debreczeni" növendékeinek majd egy harmada nem tud sem olvasni, sem irni. És iskolába nem járók hányan lehetnek ilyenek?...

De, ha kiválólag a rajzot vesszük is, a főiskolai rajztanár, ki az ipariskolában tanit, elismert szakértő e téren! E tekintetben tehát senkinek sem lehet kifogása arra nézve, hogy az ipariskolát pártoljuk rajziskolával együtt a külön álló rajziskola ellen.

Az a kérdés merülhetne fel, hogy az ipariskola igazgató tanára megfogna-é maradni a tandijra nézve eddigi feltételei mellett?

Ugy vagyunk meggyőződve, hogy a közügy szolgálatában senki sem csupán anyagi számitásból dolgozik. Ezt hiszszük Psenyeczki Nagy Sándorról is. Azért bátran mondhatjuk, hogy ha a városi rajziskola költségei az ipariskola tulajdonosának rendelkezésére adatnának, a szegényebb iparos-tanonczokat kész leend általában ingyen tanitásban részesitni, a csupán rajzot tanulókat pedig kivétel nélkül dij nélkül oktattatná, jó rajztanár vezetése mellett. S ekkor nem lenne semmi akadály, hogy a rajziskola is sikerrel vezettessék és az ipariskola is felvirágozzék.

Itt volna már különben annak is az ideje, hogy az iparosok, tanonczaikat mindaddig fel ne szabaditsák, mig az ipariskola három osztályáról kielégitő bizonyitványt nem nyertek, mert a mai korban az iparosok társadalmi hivatása igen fontos, mit csak is kellő képzettség által lehet elérni. Eszmét akarunk ébreszteni. Ohajtjuk, hogy sikere legyen!

Ujdonságok.

* **A ref. egyháztanács** p ü n k ö s t 2-ik n a p j á n d. e. 10 órakor közgyülést tart. Tárgy: **az egyháztanács ujra alakitása** i r á n t i i n t é z k e d é s.

* **A nőegylet közgyülése** junius 19-ről további meghirdetésig elhalasztatik, a tornaünnepély miatt, mely ugyanezen napon tartatik.

— **Pénzügyministeri rendelet.** A r é g i h a t k r a j c z á r o s ezüst v á l t ó p é n z e k bevonása tárgyában az 1869-iki 2027. számu rendelet által kitüzött határidő ezennel meghosszabbittatik és elrendeltetik, hogy a régi hatkrajczáros ezüst váltópénzeket folyó évi j u n i u s 30 ig fizetésképen valamennyi állampénztár elfogadja, vagy pedig ha felváltásra ho-

zatnak, azokat minden akadály nélkül fölváltsa.

— Folyó évi julius 1-től fogva ezen pénzek fölváltása csak a magyar királyi központi állampénztárnál Budán fog történhetni. — Budán, 1870. évi april hó 1-én. Lónyay m. k.

— **Dalegyletünk** ujabb szokás szerint minden hónapban egyszer próbaelőadásokat tart a zenede helyiségében. Egy ily előadáson volt alkalmunk tegnap jelen lenni, s örömmel jegyezhetjük fel, hogy az énekdarabok a jelen volt mintegy 30 müködő tag által előadva, — ugy correctség — mint összevágó előadás tekintetében — oly szépen sikerültek, hogy bátran elmondhatjuk, miszerint az egyletet ily jó karban még soha nem ösmertük. Az érdem mindenesetre dalegyleti igazgató Sz. Nagy Károly uré, ki fáradhatlan buzgalommal rajta van, hogy a müködő tagok a gyakorlatokon jelen legyenek; — szinte dicséretet érdemel karnagy Pozorszky Ágost ur is, ki nagy tetszés közt adta elő saját szerzeményeit harmoniumon. — Kappéczy Pál ur pedig egy humoristicus dalt énekelt szép sikerrel. Az egylet tagjai e próbákon szabadjegyeikkel megjelenhetnek, s csodálkoznunk kell a felett, hogy ez élvezetet nyujtó joggal oly kevesen éltek jelen alkalommal is; — vagy talán czélszerübb lenne a havi előadásokat korábbi órákban tartani — például fél nyolcz órakor, — igy remélhetőleg tömegesebben vennének részt az egyleti tagok.

* **A nagyerdőn** közelebb érdekes tavaszi mulatságot rögtönzött néhány jó kedélyü fiatalember. Igen, ők mindannyian fiatalok valának, mert habár a társaság egy tagja felett az elviharzott évek száma megsokasodott is: de azért e derék „öreg" még most is kiállja a versenyt szóban ugy mint tettben bármelyik tollasszáju ifjonczczal. Névszerint nem emlitjük meg ez eredeti „meglett" czimborát, azt azonban amugy titokban megsughatjuk, hogy a régi világban Thaliának volt szegődött hive. — Azért választottuk ki ez egyéniséget igy a többiek közül, primo: mert őt koránál fogva is megilleti a kegyelet; secundo: mert ő vitte e mulatságban a legjelentékenyebb szerepet, miután t. i. a szakács — ő vala. — De menjünk tovább. Érdekes kép volt az, midőn az erdőben kiválasztott tisztáson, tanyát ütött a szóban forgó kis társaság. Elöl a bogrács helyeztetett el, mely mellett a „papa" (igy szólíták pajtásai azt az öreg fiatalembert, kit előbb bemutattunk,) kipirult arczczal sürgött forgott sütve-főzve kavarva, sózva és paprikázva a sustorgó báránypörköltet. Oldalt az ifjak heveredtek le, tüst és élczek mellett élvezve az üde levegőt. A háttérben a talyigás hajtogatta — természetesen sutyomban — a termetes kulacs kedvderitő tartalmát. Hanem a legérdekesebb látvány csak akkor következett be, midőn a bogrács a rögtönzött asztalra helyeztetvén körülvétetett a megéhezett csoport által. Az estebéd után pedig beállott a szelidebb értelemben veendő bachanalia, melynek egyéb kihatásai mellett, amaz eredménye is lőn, hogy a jó kedvre hangolt kompania, emlékezetessé akarván tenni e kirándulás eseményeit: a Csokonai-szobor javára filléreiből — öt forintot rakott össze. Bármily csekély is ez összeg, de mindenesetre méltánylandó, hogy e vigadó kör nem csupán Bachus oltáránál akar áldozatot mutatni fel, hanem szem előtt tudja tartani a nemes czélokat is. És ezzel bucsut veszünk e mulatságtól s a lelkes társaság egyes tagjaitól.

* **A nőegyleti árvaház** javára ujabban adakoztak: Schweitzer Jánosné 4 széket, Rácz Andrásné egy vas ágyat, Henrich Ferenczné 5 frtot.

* **Telegdi K. Lajos** tevékeny könyvárusunk egy uj vállalatot inditott meg a „20 krajczáros könyvtár" kiadásával. Már négy füzet meg is jelent, melyek a nép számára irott dolgozatokat tartalmaznak. 1-ső szám: „Herczeg vagy kovácslegény" történeti elbeszélés, irta Milesz Béla. 2-ik szám: „Egy szegény ember története", irta Milesz Béla. 3-ik szám: „A bujdosó jutalma" népies elbeszélés, irta Milesz Béla. 4-ik szám: „A nagyapó regéi", összeszedte Tánczos István.

— (Beküldetett.) **Postaközlekedési biztonság s gyorsaság!** Folyó évi mártius 7-én adattam egy Sárospatakra czimzett 200 frtos pénzes levelet a debreczeni postára azon reményben, hogy a rendes időre kézbesittetik. Elunván várni a választ, azt sürgetém, s aprilis 26-án azon tudósitást kaptam, hogy a küldött összeget festve se látták, én tehát kereső levelet állitottam ki, melyre Liszkáról azon tudósitás érkezett, hogy a postakocsis a zsákot, melyben a pénzeslevelek voltak, elidegenitette. Én a kereső levelet egy folyamodványhoz mellékelve a nagyváradi postaigazgatósághoz elküldém, de mindezideig sem válasz, sem intézkedés a pénz és szállitási dij visszafizetésére nem érkezett, pedig már isten jóvoltából csaknem 3 hó folyt le a pénz feladás napjától. Telegdi K. Lajos m. k.

* **A cselédfogadás** egyik időszaka nálunk pünköst. A hatóság falragaszokon hirdetteti, hogy helybeli cselédek csak cselédkönyv mellett, idegenek pedig illető hatóságaik igazolványa felmutatásával vétethetnek fel szolgálatba; és a cselédváltozások a kapitányi hivatalnál 48 óra alatt bejelentendők, — különben pénzbüntetés fog e szabály ellen vétők ellen alkalmaztatni.

* **A mészárszék helyiségek** a városházzal átellenben még folyvást disztelenitik a főpiaczot. Többször felszólaltunk már e tárgyban s kifejeztük azon óhajtásunkat, hogy vajha e romlásnak indult ócska fészket disztes épület váltaná fel, mely árucsarnokul is lenne alkalmazható, a kereskedési érdekek régen várt kielégitéseül! — Most ujabban nyomára jöttek, hogy a disztelen épületnek mészárszékül használtatása már 1860-ban tanácsilag eltiltatott; de a rendelet csak papiroson maradt. Reméljük, hogy a végrehajtás 10 év mulva csakugyan bekövetkezik!

* **Ismét elkésett távirat.** Az 1267. számu távirat tegnapelőtt d. u. 2 óra 4 perczkor adatott fel Pesten, érkezett Debreczenbe 5 óra 12 perczkor, tehát 3 óra 8 percz alatt; kézbesittetett helyben 6 óra 20 perczkor, tehát egy óra 8 percz alatt. De az már mégis csak boszantó, hogy ily csigamódra járnak el a távirda emberei! Olvasóinkat párszor már megfosztották azon élvezettől, hogy érdekes hireket legalább 18 órával előbb tudjanak meg, mint postai uton lehet! Ha nincs kárpótlás az elkésett sürgönyökért, lesz tán az elkésve tett hivatalos munkáért!

* **Sóeladás.** A magyar kir. pénzügyminiszteriumnak folyó hó 1-én a városi tanácshoz intézett távirati tudósitása szerint, a kincstári sóeladás Debreczenben folyó junius hó 15-én megkezdetik.

Eladási hely várad utczában a régi dohányraktár épület.

* **Csak egy kis tévedés.** „Fogjátok meg, tartsátok fel, tolvaj, haramia" s más ehez hasonló kifejezések hangzottak végig a mult éjjel 11 óra után czegléd utczán, s végre a kut körül lett még a lármás utczai jelenet, puffogó s a puffogtatottra nézve nem a legkellemesebb kibonyolódása. Hogy bővebben megértsük a dolgot, M. uram, különben polgár ember és hentes, kissé mámoros állapotban egy czegléd-utczai korcsmából kijöve, az ott állott borös batárt magáénak nézte, s gondolta, hogy jobb lesz szekeren haza menni, mint gyalog, s e gondolat meg sem melegedett nála, mert hirtelen a gazdátlan batárban ült s hajtotta hazafelé czegléd-utczán. A gazda a kocsiszörejre kiszaladt a korcsmából, s ez tette az éktelen lármát s vett magának talán kissé igen is hatalmas és nyomatékos elégtételt az ostor visszafordított nyelével a kis tévedésért.

* **Azon farkaskölykök,** (szám szerint hatan) melyek mint előbbi lapunkban emlitve volt a cseréről hozattak: mult csütörtökön egy kis rókakölyök társaságában a pesti állatkertbe szállittattak.

— **Sürgönyforgalom** jun. 2-án a helybeli m. k. távirdai állomáson. A pénztárnál felvétetett sürgöny 57 db, megérkezett és kézbesittetett 60, felvett 165, kiadatott 165, összesen 447. — Jun. 3-án a pénztárnál felvétetett sürgöny 46, megérkezett és kézbesittetett 60, felvett 141, kiadatott 141, összesen 388 db.

Dobrowszky.

Meghaltak. Junius 1. Olajütőben Szentpéteri Miklós fia József 5 hónapos hasmenésben. 2. Pfia. u. özv. Bodnár Györgyné l. Erzsébet 13 éves sorvasztólázban. 3. Pfia. u. Lencsés Péter 64 éves szélhüdésben.

Rom. Cath. máj. 28. Kubinyi János fia Kálmán 2 hetes idétlen. Licsmar Magdolna 58 év. vizkórban. 29. Kripkó József 23 éves görcssorvadásban. 30. Batai István fia István 15 napos hasmenésben. Jun. 2. Tóth Imre 34 éves tüdőlobban.

Országgyülési értesitő.

A felsőház ülése junius 2-án.

Elnök: gr. Cziráky János.

A kormány részéről Kerkápolyi pénzügyminister és Hollán államtitkár.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesitése után Nyáry Gyula b. interpellálja a közlekedési ministert, hogy szándékozik-e a primitiv állapotban levő kocsiutak jókarba helyezéséről gondoskodni.

A napirend első tárgya volt a tiszai koronauradalmi kerületet képező községi urad. záradékainak megváltásáról s a váltsági ár rendeltetéséről szóló törvényjavaslat, mely e váltsági szerződéssel együtt minden változtatás nélkül elfogadtatott.

Második tárgy volt a nyiregyház unghvári másodrendü vasut kiépitéséről szóló törvényjavaslat.

Andrássy Manó gr. határozati javaslatot nyujt be, hogy a törvényjavaslat visszautasittatván, mondja ki a felsőház, hogy az ily másodrendü vasutak államsegélylyel ugyan, de nem államgarantia alapján, épitessenek ki.

Zichy Ferencz gr. elfogadja ugyan e törvényjavaslatot, de alkalmat vesz magának egyuttal az államkamatbiztositás rendszere ellen egy hosszabb beszédet tartani.

Vécsey József br. és Waldstein János gr. a törvényjavaslatot pártolólag szólalnak fel.

Kerkápolyi pénzügyminister Zichy gr. ellenében az államkamatbiztositás rendszerét nem tartja általánvéve elvetendőnek, mindazáltal szükségesnek tartja, hogy az a lehető legnagyobb gondossággal és pontossággal kezeltessék, hogy a vállalkozók többet nyerjenek, mint a menynyit megérdemelnek.

Perczel Miklós pártolja a törvényjavaslatot. Lipthay B. b. óhajtaná tudni, hogy nem volt-e vállalkozó, ki hajlandó lett volna e vonalat államsegély mellett kiépiteni.

Andrássy Manó gr. még egyszer felszólal, s azt mondja, hogy a nyiregyház-unghvári vasutvonal jövedelme igen csekély lesz, s a mellett ki lesz téve az árviz pusztitásainak.

Erre még Hollán államtitkár tett megjegyzéseket az előtte szólók észrevételeire, s védelmezte a kamatbiztositási rendszert.

A többség ezután a törvényjavaslatot és engedélyokmányt általánosságában és részleteiben elfogadta.

Továbbá minden vita nélkül elfogadták a gömöri iparvasut hálózatról, s a bánréve-nádasdi vasutról szóló törvényjavaslatok és engedélyokmányok, valamint az 1868-ki 45. t. cz. 2 § a b) pontjának módositásáról szóló törvényjavaslatot is.

Végül az ülés jegyzőkönyve azonnal hitelesittetett, s a képviselőházhoz átküldetni határoztatott.

A képviselőház ülése junius 3-án.

délelőtt 10 órakor.

Elnök Somssich.

Jegyző: Mihályi Péter. A kormány részéről jelen volt: Gorove I., Szlávy J., Kerkápolyi K. (a jobboldal éljenzéssel fogadja,) Bedekovics.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesitése után elnök bemutatja a házszabályok rendelete értelmében a mult hóról elintézetlen maradt indítványok és válasz nélkül hagyott interpellatiók jegyzékét. — Ki fog nyomatni.

Ezután bemutatja Szepesmegye feliratát az államvagyonról szóló kimutatás megküldése, — Lőcse és Szepesmegye feliratát szülő- és lelenczházak alapitása iránt. — Ujvidék feliratát, melyben az első folyamodási biróságok szervezése alkalmával Ujvidéken a sajtóvétségek megitélésére egy esküdtszéket felállittatni kér.

Gonda László interpellálja a közlekedési ministert, vajjon a ház határozata értelmében elkészitette e már a folyók szabályozására vonatkozó munkálatot, és mikor szándékozik ezt beterjeszteni? — Kiadatik az illető ministernek.

Simonyi Ernő a köztörvényhatósági javaslat osztályi tárgyalása alkalmából kérdést intéz az összes ministeriumhoz. A kormány, más parlamentek szokásához képest, elmulasztotta e nagyfontosságu tjavaslat előterjesztésekor előadni azon alapelveket, melyek tájékozásul szolgálhatnának a kormány szándéka és politikája iránt. Ennél fogva a következő interpellátiót nyujtja be:

Kéretik az összes ministerium, nyilatkoztassa ki a háznak: 1-ször. Ha vajjon a köztörvényhatóságok és községek rendezéséről, a belügy minister által beterjesztett törvényjavaslatokat az összes ministerium magáévá teszi-e, vagy azokért egyedül a belügyministerre háritja a felelősséget? — 2 or. Vannak-e ezen törvényjavaslatokban oly alapelvek, melyeknek el vagy el nem fogadásához az összes ministerium állását köti, és ha vannak, melyek azok?

Kiadatik a ministeriumnak.

Gorove István közlekedési minister két tjavaslatot tesz le a ház asztalára. Az egyik az alföld fiumei vasut szeged-csabai vonalára vonatkozik, mely előbb adatnék át a közforgalomnak, mintsem a hozott törvény megszabja. (Helyeslés.) A másikat a kereskedelmi minister beleegyezésével terjeszti be. Tárgya a tizedes rendszer és suly mérték behozatala. (Általános helyeslés.) Ki fognak nyomatni.

A förendiház jegyzője Nyáry Gy. br. áthozza a förendiház jegyzökönyvi kivonatát, melyben jelenti, hogy a tiszai korona uradalom váltságáról, a bánrévi nyiregyházi és gömöri vasutakról szóló tudósitásokat és az 1868. 49. t. czikken tett módositást elfogadta. (Helyeslés.)

Ő felségéhez fognak felterjesztetni szentesitás végett.

A ház ezután véglegesen megszavazza az 1868-ik 49. t. cz. b) pontján tett módositást. A förendekkel fog közöltetni.

Napirend a Ferencz-csatorna használatának és üzletének átruházásáról és ezen csatornának kiegészitéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása.

E törvényjavaslatban a kormány egy szerződésnek törvénybe czikkelyezését czélozza, melyet a pénzügyminister s Ferenczcsatorna üzletnek 75 évre 10.045,000 ftnyi összeg beruházásának kötelezettsége mellett leendő átengedése, és 2.009,009 frtnyi államsegély adása iránt Türr Istvánnal kötött.

A kormány ez által két czélt akar elérni: egyik a Ferencz csatornának teljes helyreállitása s annak minden időben hajózhatóvá tétele; a másik: amazzal kapcsolatban egy öntözési csatorna épitése által, a csatornázással egybekötendő öntözési rendszer — országunkra nézve igen fontos kérdésének megoldását kezdeményezi.

A vasuti bizottság a kormány részéről előmutatott tervezetek alapján magának tudomást szerzett arról, hogy az első czélt, a jelenleg hasznavehetetlen s e miatt az államra csak teherképen nehezedő Ferencz-csatorna medrének mélyesitése, iszaptoli kitisztitása, annak kellő meghoszszabbitása, főképen pedig egy Bajától Bezdánig vezető tápcsatorna épitése által szándékozik elérni, melynek közvetitésével a Ferencz-csatorna a Duna legcsekélyebb vizállása mellett is hajózhatóvá s igy hasznot hajtóvá tétetnék;

a másik czélt pedig, t. i. egy öntözési csatorna létrehozását akként akarja eszközölni, hogy a helyreigazitott Ferencz-csatorna első tartányából Kis-Sztapárnál kiindulva, egy uj 10 mértföldnyi hosszu csatornát kiván ásatni, majdnem egyenes irányban Ujvidék felé, mely kellőleg berendezve, az ottani vidéknek, hol magának a kincstárnak is jelentékeny birtokai vannak, nem csak hajózási, hanem egyszersmind öntözési czélokra is szolgálna.

A vasuti bizottság osztja az előterjesztő ministernek azon nézetét, miszerint a Ferenczcsatornának ily módon leendő teljes helyreállitása, egyrészt az ország legtermőbb vidékén a forgalmat, főképen a gabonakereskedést tetemesen fogja élénkiteni, s ez által azon eddig hasznavehetetlen csatorna mind az országra, mind a vállalkozóra nézve hasznossá fog válhatni, másrészt pedig a tervezett öntözési csatorna a gabonatermő alföld egy nevezetes részének — hol magának az államkincstárnak is jelentékeny birtokai fekszenek — termőképességét fokozni s igy jövedelmezőségét tetemesen fogja emelni.

A vasuti bizottság ezeknél fogva a Ferenczcsatorna helyreigazitását és tökélesbitését ugy nemzetgazdászati mint állampénzügyi szempontokból helyesnek s czélszerünek tartja a kissztapár ujvidéki öntözési csatornát pedig, hajózási hasznosságán kivül különösen hazánkra nézve nagyfontosságu öntözési rendszer létrehozásában az első lépésnek tekinti: — miért is a törvényjavaslatot elvben helyesli, s a szerződést az abban tervezett munkálatokat illetőleg — elfogadandónak véleményezi.

E véleményt a pénzügyi és a központi bizottságok is osztják.

Tóth Kálmán. Tisztelt ház! Tagadhatlan dolog az, hogy hazánkban néhány év óta a közlekedés terén igen sok történt, azonban vasutaink kereskedelmi szempontból mindaddig nem fognak sokat érni, mig azokat jó országutak, különösen pedig csatornák által nem támogatjuk.

A Ferencz-csatorna jelenlegi állapotában tökéletesen használhatlan, mert tervezésekor elfeledtek arról gondoskodni, hogy alacsony vizállás esetén miként alimentálják, de különben is e csatorna nem válhatott valami közhasznuvá, mert a Bácskaságnak épen két legnagyobb gabnalerakodó helyét nem érintette. Az előttünk fekvő törv.javaslat ezen is segit.

De nemcsak helyi, hanem általános, állami érdekü dolog is ez, mert tudvalevőleg ez a csatorna köti össze a Tiszát a Dunával, a mi már magában roppant horderejü tény; de legnagyobb részben e csatorna, kapcsolatban földöntözéssel, épen a kincstárnak birtokait fogja átszelni.

A mi az állam részvételét illeti e vállalatban, az az államra valóban kedvező föltételek alatt történik; az állam nem garantirozza a vállalatot, csupán a részvények két tizedét veszi át, mig előnyeiben nem egy, hanem igen sokféle uton osztozik.

Tudnám végre e törvényjavaslatot politikai szempontból is ajánlani, mert valóban állami érdek az, hogy azon hely, honnét e csatorna kiindulását veszi s a hol egy hosszu vegyes vonal előtt mintegy tömörülve találjuk a magyarságot, emeltessék, gyarapittassék s a különféle érdekeknek mintegy találkozó pontjául szolgáljon; de miután meg vagyok győződve, hogy e nagy horderejü javaslat a ház egyik oldalán sem talál(...) ellenvetéssel, azt a részletes tárgyalás alapjául elfogadom. (Helyeslés.)

A ház mind általánosságban, mind részleteiben minden felszólalás nélkül elfogadja a tjavaslatot és az engedélyokmánynyá átalakitott szerződést. Hozzájárulás végett a förendiháznak fog átküldetni.

Andrássy Gy. gr. ministerelnök átnyujtja az államszámvevőségről szóló szentesitett törvényt, mely azonnal kihirdettetett.

Több tárgya az ülésnek nem levén, elnök ajánlja a háznak, hogy jövő ülését szerdán tartsa, melynek napirendjére a kérvényi bizottság jelentését és a ház könyvtára ügyét lehetne kitüzni.

Irányi D. megütközéssel látta, hogy a mai ülés napirendjére nincsen kitüzve az eszéki-károlyvárosi vasut. Kérné a házat, hogy tüzze ki legalább a jövő ülésre.

Elnök bajos dolognak tartja ezt; mert ünnepek után első ülésre rendesen kevés képviselő szokott összegyülni.

Ivánka Imre tekintetbe kivánja vétetni, hogy a képviselők legnagyobb része gazda ember, kik most körülnézni mennek haza. Azért az ülést nem jövő szerdára, hanem mához egy hétre kivánná kitüzetni. (Helyeslés.)

Elnök a jövő ülést péntekre tüzi ki és napirendjére felveszi az eszéki vasutat is. — Ülésnek vége déli 12 órakor.

Fővárosi értesitő.

** A Kisfaludy-társaság-nak az akademia közgyülései folytán junius 1-jére halasztatott ülésén Toldy Ferencz elnökölt s 12 tag jelent meg. Legelőször is Fábián Gábor tartott értekezést Lucretiusnak „De rerum natura" czimü nagy tankölteményéről. — Ugyancsak ő rövid életés jellemrajzot is olvasott fel Epicurról és bölcsészetéről, mely összeköttetésben áll Lucretius ismertetésével. A tagok lelkesen megéljenzék ösz társukat, ki az érintett tanköltemény forditását — mely 20 nyomott ivre terjed — 2 év alatt a legnagyobb mügonddal készité el. Ezután Szász Károly néhány német balladát és romanczot olvas fel. Ipolyi A. a tetszéssel fogadott költemények után megjegyzé, hogy ő a „Mária vándorlása" czimü népromanczhoz hasonlót talált a szláv és magyar regedalok közt is. Zichy Antal, mint biráló, a Lőrinczi L. Zs. által leforditott s elfogadásra ajánlott „VI-ik Henrik"-jére (II. rész) megjegyzé, hogy ez oly gyönge mü, mely csakugyan nem tartható a Shakspeare-ének, minélfogva előszóval kellene kiadni. A titkár megjegyzé, hogy általában a Shakspeare-kiadáshoz egy kötetnyi jegyzet fog megjelenni. — A titkár jelenté, hogy ifj. Ábrányi Kornél uj átdolgozásban adta be Shakespeare „Viharát." (Arany László és Szigligeti fogják birálni;) hogy Mátrai Ernő kolozsvárról Pákh Albert egy humoreszkjét eredeti kéziratban küldé be a társaság autograph gyüjteményébe; és hogy az „Évlapok" 10-dik kötete kész s negyven ivre terjedvén, a legnagyobb lesz az eddig megjelentek közt. Arát 4 ftban állapiták meg. — Toldi Ferencz pedig jelenté, hogy a városi hatóság a társaságot is meghivta a Batthyány-ünnepre, minél fogva elhatárzák, hogy az egyetemi könyvtár első szobájában gyülnek össze s onnan csatlakoznak az ünnepi menethez.

** Zichy Antal a nemzeti szinház igazgatóságáról végkép lemondott s e tiszttől a „Föv. L." szerint tettleg visszavonult.

** Xantus János Eötvös ministerhez Borneoból levelet intézett, melyben az ut és vállalat fáradságai felemlitése mellett, melyek szerint övig érő iszapban kellett sokszor átgázolnia, s a szunyogok annyira összemarták, hogy mint „himlős beteg" nézett ki; — örömmel tudatja, hogy Ladony folyó rengetegjeiben tett első lövése alkalmával egy óriási pythecus móriót sikerült elejtenie, mely a gorillával egyenlő nagyságu és oly majomfaj, mely ezelőtt 12 évvel fedeztetett fel s az európai muzeumokban csak egy példány által van képviselve. A bőrt a British muzeum 250, a csontvázat a Derby-muzeum 350 font sterlingen vette meg. — Tudatja továbbá, hogy összesen 9 orángutángot lőtt, 4 példányt börben, 3 példányt csontvázban készitett el, — s müködése által nemzeti muzeumunkat oly keletázsiai quadrumanák birtokába hozta, minőkkel egy európai muzeum sem dicsekedhetik.

** Egy magyar születésü rabbi, ki Washingtonban telepedett le, — olvassuk a „Föv. L."-ban — az Erkel és Mozsonyi dalmüveinek kivonatait, Langer, Füredi, Simonffy K., Ábrányi és Zimay magyar dalait megküldetni kérte, mivel a washingtoniaknak igen tetszik a magyar nóta. Egyszer énekelt nekik egyet s megtanulták azonnal. Meg akarja tehát ismertetni a yankeeket ujabb dalainkkal is.

TÁRCZA.

A tűzpróba.

Regény az amerikai életből.

— Irta: **Dr. Williams J. B.** —

(Folytatás.)

— Doktor ur, — szólt Reginald — bocsásson meg, hogy egy rövid kérdést intézek önhöz, melyre őszinte feleletet várok, a miért is nagyon le leszek kötelezve. Mit tart ön a Milburn előadása felől?

— Jól van, én őszintén szólok. Ha tiz ember hallja Milburn beszédét, kilencz okvetlenül hitelt ad annak. De megvallom, hogy engem nem elégit az ki, mert nem tökéletes minden részletében. Ha annak igazat adunk is, még igen sok dolog marad magyarázatlanul. Ha az ő előadása valószinüséggel birna, minden egyes tárgy meg lenne világositva és mindenhez kulcsul szolgálna az. Például önnek álomba merülése, nem lehet természetes, mint ő azt állitja. És ha aztán bizonyos az, hogy a borban álompor volt, az is kétségbevonhatlan, hogy azt senki más mint Milburn vegyité önnek italába. Az is lehetetlen, hogy midőn önt felkölté, vele a hazakisérés, vagy nem kisérés felett értekezett volna s hogy a lépcsőn lemenve biztos léptekkel baladt, a nélkül hogy ön csak legkevésbbé is emlékeznék erre.

— Tökéletesen igaza van doktor, ha ön azt mondja, hogy Milburn előadása nem egyez a tényekkel. Nézzük csak, vajon az én elbeszélésem jobban egyez-e a tényekkel. Én a mellett maradok, hogy Milburn, oly okból, melyet később mondok el önnek, hogy engem elveszitsen, lakására csalt és ott a pezsgőt fölvegyitette. Midőn teljesen hatalmában voltam, egyik czinkostársa segélyével, valószinüleg a kivel a Taylor éttermében találkoztunk — kocsira emelt és a barlangba szállitott. Ebből magyarázható ki, hogy némileg emlékezem, mintha kocsin elszállitottak volna, mi által az egész esemény tisztába hozható. Ami neki amaz állitását illeti, hogy én a pamlagról fölkeltem és haza akartam menni, tökéletes hazugság, minthogy az oly körülmények közt teljes lehetetlenség leendett.

— Még egy főkérdést kell önnek elmélete mellett tisztába hozni. Ez a legfontosabb, amenynyiben annak megoldása nélkül a többi önkint összedöl. Értem azt, vajon okát lehet-e adni annak, mi indithatta Milburnt ama gonosz tettre.

— Én ugy hiszem, ha ön meghallja, hogy a talány megfejtéséhez némi kulcsot adhatok.

Egyszerre, Reginald legnagyobb csodálkozására, dr. Carlin ajkára tette ujját s e mozdulatát oly arczkifezéssel kisérte, mely a patienst csöndre inté. Ugyane pillanatban hirtelen fölpattant a székről s az ajtóhoz sietve gyorsan föltárta azt. E tettének sajátságos eredménye lett, — egy nőalakot tüntete elé, ki épen hajlott helyzetéből egyenesedett föl.

— Jó reggelt uraim! — szólt Evelynné, midőn az ajtó fölnyilt, a nélkül, hogy a legcsekélyebb zavar látszott volna arczán. — Csak azért jöttem, hogy betegünk hogyléte felől tudakozódjam; nem is képzeltem, hogy ön is itt van dr. Carlin. Mig ezt mondá e nő, szemével a padolatot vizsgálta, mintha valamit keresett volna. — Egy melltüt keresek — szólt — azt hittem, itt ejtettem el, de nem találom. Majd talán megtalálom valahol szobámban.

Dr. Carlin Reginaldra tekintett s oly arczot vágott, mely csodálkozását e nő lélekjelenléte fölött eléggé kifejezte. Előtte valóban rendkivülinek látszott, hogy ő, kit hallgatózásában oly hirtelen megzavartak, egy pillanatra sem jött zavarba.

— Nem akarom önök „téte a téte"-jét zavarni, — folytatá Evelynné. Jó szinéről ugy látom dr. Charlton, hogy egészségi állapota már gyorsan javul.

— Valóban mistress Evelyn — viszonzá Reginald — most már naponkint erősödöm, hála dr. Carlin ügyességének.

— Szerfölött örvendek, hogy ilyesmit hallok, — szólt a nő, — és tökéletesen osztom ama nézetét, hogy ön egészségének helyreállitása teljesen a dr. Carlin nagy tehetségének tulajdonitható. Mellesleg emlitve, férjem gyakran beszélgetett velem az ön kinos állapotával összefüggésben levő körülmények felől; és mi mindenikünk abban a nézetben vagyunk, hogy a gonosztevők töltedezésére valami dijat kellene kitüzni. Fivérem is ebben a nézetben van. Az egész ügyállásból azt a következtetést vonja ő ki, hogy e merénylетnél kétségkivül többen vettek részt, minélfogva szép jutalom fejében a merény elkövetői közül valamelyik talán elárulná büntársait. Nem szabad az emberiséget ennyire lealázó büntényeket sokáig elnézni, anélkül, hogy beható nyomozások ne tétessenek a gonoszok felfedezésére nézve. Én megigértem férjemnek, hogy e szándékunkat önnel első alkalomkor közölni fogom.

— Nagyon lekötelezve érzem magamat e figyelem által mistress Evelyn, — válaszolt Reginald, — majd én is megfontolom a dolgot s gondolkozni fogok oly utak és módok felől, amelyek szerint legczélszerübb lenne a nyomozást eszközölni.

— Én hiszem, hogy megtaláljuk az eszközt, amely által azokat az istenteleneket kézre lehet keriteni. Egyébiránt nem fejezhetem ki eléggé örömemet a felett, hogy egészsége oly gyorsan kezd helyreállani. Mi a jövő héten falura szándékozunk kiköltözködni. Alkalmasint megerősödhetik ön addig annyira, hogy követhet oda minket.

— Erre már én válaszolok, — szólt dr. Carlin. A vidéki lég üdvös hatással lesz betegünkre.

— Ép ezt mondtam én mister Evelynnek. Jó reggelt uraim, nem zavarom önöket továbbra. Ezzel eltávozott, utja közben dalt dudolgatva.

— Valóban, — szólt dr. Carlin, — már sok hidegvért és közönyt láttam életemben, de e nőé valamennyiét felülmulja. E nő legalább öt percz óta tartogatá már fülét a kulcslyukhoz, midőn az ajtót fölnyitám előtte. Nekem rendkivül éles hallásom van s hallám, hogy valaki a lépcsőkön felfelé jő, de azt, hogy valaki az ajtónál hallgatózik, csak akkor vettem észre, midőn azt föltártam.

— Ez már régi szokása neki, — válaszolt Reginald.

És az a szemtelen lélekjelenlét — folytatá Carlin, — bámulatot gerjeszt bennem. Az az elveszett melltü eszméje, midőn őt az ajtónál hajlott helyzetben találtam, és az a müvészet, amelylyel ez eszmét érvényesité a legnagyobb szinpadi tehetségeknek is becsületére ~~válandott~~ válhatna.

— Ő tanulmánytárgyává tette a magaviselet e nemét, — szólt Reginald; — de hagyjuk mi most Evelynnét. Ő nem lett sokkal okosabb hallgatózása által, mert ő már rég tudja, hogy én gyanuba fogtam őt és ha valamit hallott szavaimból, legfelebb még inkább meggyőződött afelől. De ismétlem, hagyjuk őt most pillanatra s legyen szives beszélje el ön mimódon mentetém meg.

— Azt pár szóval is elmondhatom, — viszonzá dr. Carlin. — Harmadnappal azután, midőn ön Milbrunnál látogatást tett, Williamsburgban volt dolgom, melyet csak késő este végezhettem el. Minthogy az utósó kocsi félórával előbb indult és igy nem maradt más választásom, mint vagy Williamsburgban hálni meg, vagy gyalog sétálni el a kikötőig. Nem szeretvén pedig idegen ágyban hálni, az utolsó alternativa mellett maradtam. Éjfél előtt félórával indultam meg. Gyönyörü üde éj volt, ugy hogy a legnagyobb gyönyörrel tettem meg gyalog ez utat egy jó szivar társaságában. Mi sem zavart a gondolkozásban, melyben egészen elmerültem, és mintegy 200 lépésnyi távolig a révtől egyetlen emberi lénynyel sem találkoztam. Egyszerre ugy tetszett, mintha nyögést hallottam volna, bár oly távolról és oly halkan, hogy ha nincs oly csöndes éj, lehetlen azt meghallanom. Meghökkenve állapodtam meg, először azt hittem, tévedek és csak a képzelődés üz tréfát velem. Kis szünet mulva ismétlődött a nyöszörgés és ezuttal még erőtlenebbül mint előbb. Szét tekintettem, de sehol sem fedezhettem föl emberi lényt. Az országutnak jobb oldalán egy vén fa állott s ugy tetszett harmadizben, mintha arról jött volna a nesz. Szerencsémre ép akkor jött arra egy a révnél alkalmazott őr, kit én a hallottak felől azonnal értesitettem. A kezében vitt lámpa segélyével átkutattuk a fa környékét. Csakhamar rátaláltunk önre, a füben hanyat fekve, eszméletlen állapotban. Azonnal a legközelebbi korcsmába szállitottuk önt. Nevét és lakásának számát a zsebében talált több rendbeli iratok éz levelekből tudtuk meg és mihelyt életre hozhattuk önt, rögtön ide szállitánk egy bérkocsiban. Három hétig oly aggasztó lázban szenvedett ön, hogy öntudatának visszanyerésén kételkedni lehetett s élete a legnagyobb veszélyben forgott. Megjegyzendő még, hogy mikor önt feltaláltuk, minden értékes tárgy hiányzott zsebeiből, s ebből azt a következtetést vontuk, hogy ön rablók kezébe jutott.

— Miután ön állitása szerint csak 200 lépésnyire lehettem a révtől, kétségkivül sokáig kelle futnom, mielőtt lerogytam, de hogy mennyi ideig mentem, azt nem tudnám megmondani. Én a legborzasztóbb haláltól csodálatos módon menekültem meg.

— Bizony, ha ama rejtélyes egyén, ki önt börtönében fölkereste, ama számiratot zsebéből ki nem ejti, vagy ha ön azt kibetüzni nem képes, egyszerüen a „titokteljes eltünések" krónikájába lett volna neve beigtatva s néhány nap mulva el ~~leendett feledve~~ elfeledtek volna.

— Doktor, — szólt Reginald meghatva — meghálálhatom-e én önnek valaha eléggé, mit velem tett?

— Kedves kartársam, én semmi mást, mint egyszerüen csak kötelességemet teljesitém. Azonban még egyről-másról föl kell engem világositania. Hagymázában ön tömérdek vádat emelt mister Milburn és mistress Evelyn ellen. A legnagyobb fáradságomba került megakadályozni, hogy azokat más meg ne hallhassa és én ugy vélem, hogy ez nekem sikerült. Nem tagadhatom el azonban öntől, hogy most, midőn ön eme vádjait öntudatosan emeli, engem a legnagyobb feszültségbe hoztak.

— Önnek mindazt tudnia kell, amit én magam tudok, — válaszolt Reginald, hogy itélhessen abból, vajon jogosultak-e vádaim, vagy nem.

Ekkor mindent elbeszélt dr. Carlinnak, — amelyek az Evelyn háznál lakta óta történtek: a siketnéma beszédet ama viharos téli éjen, Evelynné látogatását a lebujban s ott Welford Károlylyal történt értekezését; a szinházi jelenetet, midőn Milburn a földszinten álczázva jelent meg;

vagyok győződve, hogy e nagy horderejü ja-
at a ház egyik oldalán sem talá... ellen-
ssel, azt a részletes tárgyalás alapjául elfoga-
. (Helyeslés.)
A ház mind általánosságban, mind részletei-
minden felszólalás nélkül elfogadja a javas-
t és az engedélyokmánynyá átalakitott szer-
ést. Hozzájárulás végett a főrendiháznak fog
üldetni.
Andrássy Gy. gr. ministerelnök át-
tja az államszámvevőségről szóló szentesitett
ényt, mely azonnal kihirdettetett.
Több tárgya az ülésnek nem levén, elnök
lja a háznak, hogy jövő ülését szerdán tartsa,
ynek napirendjére a kérvényi bizottság jelen-
t és a ház könyvtára ügyét lehetne kitüzni.
Irányi D. megütközéssel látta, hogy a
ülés napirendjére nincsen kitüzve az észak-
zeki-károlyvárosi vasut. Kérné a házat, hogy
e ki legalább a jövő ülésre.
Elnök bajos dolognak tartja ezt; mert
epek után első ülésre rendesen kevés képviselő
ott összegyülni.
Ivánka Imre tekintetbe kivánja vétetni,
y a képviselők legnagyobb része gazda ember,
most körülnézni mennek haza. Azért az ülést
jövő szerdára, hanem mához egy hétre ki-
ná kitüzetni. (Helyeslés.)
Elnök a jövő ülést péntekre tüzi ki és napi-
ljére felveszi az északi vasutat is. — Ülésnek
déli 12 órakor.

Fővárosi értesitő.

** A Kisfaludy-társaság-nak
akademia közgyülései folytán junius 1-jére ha-
tatott ülésén Toldy Ferencz elnökölt s 12 tag
nt meg. Legelőször is Fábián Gábor tartott
kezést Lucretiusnak „De rerum natura" czimü
tanköltemenyéről. — Ugyancsak ő rövid élet
llemrajzot is olvasott fel Epicurról és bölcsé-
éről, mely összeköttetésben áll Lucretius is-
tetésével. A tagok lelkesen megéljenzék ösz
ukat, ki az érintett tanköltemény forditását
mely 20 nyomott ivre terjed — 2 év alatt a
agyobb műgonddal készité el. Ezután Szász
ly néhány német balladát és románczot olvas
Ipolyi A. a tetszéssel fogadott költemények
megjegyzé, hogy ő a „Mária vándorlása"
u néprománczhoz hasonlót talált a szláv és
var regedalok közt is. Zichy Antal, mint bi-
a Lőrinczi L. Zs. által leforditott s elfoga-
a ajánlott „VI-ik Henrik"-jére (II. rész) meg-
é, hogy ez oly gyönge mű, mely csakugyan
tartható a Shakspeare-ének, minélfogva elő-
l kellene kiadni. A titkár megjegyzé, hogy
ában a Shakspeare-kiadáshoz egy kötetnyi
et fog megjelenni. — A titkár jelenté, hogy
Ábrányi Kornél uj átdolgozásban adta be
espeare „Viharát." (Arany László és Szigli-
logják birálni;) hogy Mátrai Ernő kolozsvár-
ákh Albert egy humoreszkjét eredeti kézirás-
küldé be a társaság autograph gyüjteményébe;
gy az „Évlapok" 10-dik kötete kész s negy-
ivre terjedvén, a legnagyobb lesz az eddig
elentek közt. Árát 4 ftban állapiták meg. —
Ferencz pedig jelenté, hogy a városi hatóság
saságot is meghivta a Batthyány-ünnepre,
fogva elhatározák, hogy az egyetemi könyv-
i-o szobájában gyülnek össze s onnan csatla-
ak az ünnepi menethez.
** Zichy Antal a nemzeti szinház
atóságáról végkép lemondott s e tisztétől a
L." szerint tettleg visszavonult.
** Xantus János Eötvös minister-
Borneoból levelet intézett, melyben az ut és
at fáradságai felemlitése mellett, melyek
t övig érő iszapban kellett sokszor átgázol-
a szunyogok annyira összemarták, hogy
„himlős beteg" nézett ki: — örömmel tu-
, hogy Ladony folyó rengetegjeiben tett első
e alkalmával egy óriási pythecus móriót si-
elejtenie, mely a gorillával egyenlő nagy-
és oly majomfaj, mely ezelőtt 12 évvel fe-
tett fel s az európai muzeumokban csak egy
ny által van képviselve. A bőrt a British
um 250, a csontvázat a Derby-muzeum 350
terlingen vette meg. — Tudatja továbbá,
összesen 9 orángutángot lött, 4 példányt
n, 5 példányt csontvázban készitett el, — s
dése által nemzeti muzeumunkat oly kelet-
quadrumanák birtokába hozta, minőkkel
urópai muzeum sem dicsekedhetik.
** Egy magyar születésü
b i, ki Washingtonban telepedett le, — ol-
k a „Fov. L."-ban — az Erkel és Mozsonyi
emek kivonatait. Langer, Füredi, Simonffy
rányi és Zimay magyar dalait megküldetni
mivel a washingtoniaknak igen tetszik a
n nóta. Egyszer énekelt nekik egyet s meg-
ák azonnal. Meg akarja tehát ismertetni a
eket ujabb dalainkkal is.

** A müegyetemi fiatalság Várady Gábor képviselőnek a müegyetem ügyében tett fáradozásáért ma estére fáklyásmenetet fog rendezni.

** Egy 12 éves fiut fogtak el a napokban, ki hamis aranypénzt akart felváltatni. Vizsgálat folytán kitünt, hogy a hamisitás mesterségét egy külföldi egyén nagy mérvben üzi s az ekkép elkövetendő csalásra több utczai fiut alkalmaz.

** A történelmi társulat junius 2-án tartott ülését szép számu közönség látogatta meg. Ipolyi Arnold értekezett az első magyar pogánykori lelhelyről s a borsodvármegyei Szihalomnál kiásott régiségekről. Előadja, hogy miként kapott kedvet ezen hely leleteinek vizsgálására, felemliti egyik buzgó társát, Foltényi szihalmi lelkészt, mint a ki gyüjtője ezen ritka régiségeknek; elősorolja röviden a régészet korszakait stb. — Utána Foltényi, maga a kutató rajzolta röviden Szihalmot, mely község közel fekszik Eger folyóhoz; a halom — honnan a régiségek kiásattak, — a község közepében van s a nép azt hitte, hogy Árpád kincse oda van eltemetve s e hitben majdnem ingyen tették meg az ásást. Végül Ipolyi Árnold még nemzeti müveltségi szempontból osztályozta a Szihalomnál talált tárgyakat, mely után a gyülés feloszlott.

Pesti röppentyük.

— Az elnökügyér bezzeg verebet... akarom mondani ... Kerkápolyit fogott a napokban Bécsben, — szólt Dörmögi.

— Hogyhogy édes komám? — kérdezé Dünnyögi.

— Hát csak ugy, hogy megcsináltatta Bécs városában a menykő nagy parádét az uj magyar fináncziminiszternek felesketésére. De bezzeg Kerkápolyi csak nem jelentkezett, hiába borzolta a boszuság miatt a patronos ur kondor förteit — s utoljára is — az esketés elmaradt — mert Kerkápolyi fináncziügyér, a pénteki vasutról — lemaradt. Képzelem hogy boszankodott ő otthon Pesten!. Még távirni is elfeledett volt principálisának,

— Ne higyjen neki komám. Kerkápolyi nem azért maradt le, mert — a vasuti vonat a faképnél hagyta, de mert, ugy tartják a pénteket nem szereti ... s nem akart e napon indulni.

— Ép azért járta meg a péntekkel ... Ihol, még alig izlelte meg, milyen ülés esik a vörös manchester-székben s már is elnevezte ez a hamis pesti nép „pénteki minister"-nek!

* * *

No de azért azt mondják a jobboldali lapok, hogy a vadonat uj fináncziminister ur igen jól ért a pénzügyhez. Egyik helybeli német jobboldali napi lap annyira megy lelkesedésében, hogy példákkal is érvelget nagyobb bizonyságnak okáért.

Pápai földbirtokának terményét ugyanis ugymond a kérdéses lap, értékesiteni akarván Kerkápolyi ügyér ur, egy izraelita honpolgárt fogott elő, hogy a két zsák rozsot adja el a pápai terménypiaczon s ezzel a fárdijban annak rendje és módja szerint meg is egyeztek. Azonban Kerkápolyi ügyér ur kétkedett, hogy a két zsák rozs árát a hajhász csakugy ötödéből-hatodából fogja neki beszámolni. Maga szerette volna ő azt a pápai piaczra kiállitani, de hát hiába, az országos teendők miatt nem ruszszanhatott ki. De amellett nem szünt meg Pest-Budán folytonosan kérdezősködni a gabnaárfolyam iránt, hogy legalább megtudhassa, mennyi hallgatólagos provisiót von le a magának Habakuk polgártárs, ki végre beszállitja a rozs árát. De mily nagy lőn ámulata a fináncziminister urnak, midőn az ő „zsidó"-ja oly jó áron adta el a terményt, amennyiről Kerkápolyi ur álmodozni sem mert. Örömében azután az uj minister ur a kialkudott fárdijnak csak negyedrészét vonta le, holott máskor, a meghatározott, provisiónak felét szokta levonni!

Igy dicsőiti az a bizonyos jobbóldali napi lap ez ujonnan a ministeri székbe rögtönözött finánez kapaczitást! Azt hisszük e jámbor lapnak ebeli jóakaratát nem igen köszöni meg Kerkápolyi ur, ki szintén azt tartja, hogy: „isten mentsen meg mindenkit az ügyetlen jóbarátoktól!"

* * *

A közös hadügyministerium nem engedte meg, hogy a honvédség tanára a szentgellérthegyi czitadellából, elméletileg megmagyarázhassa, miképp lehet onnan Buda-Pestet szükség esetén halomra lövetni ... Minek is? ... Ahoz ugy sem valami nagy talentum ... De annál nagyobb hogy mikép lehetne vész idején azt a gyönge fétészket megvédelmezni?..

Mondják, a keleti vasuthoz oly vezérigazgatót neveztek ki ad normam Kerkápolyi, ki igen szelid békés ügyvéd ugyan, de sem technikai sem vasutforgalmi, de még csak pénzügyi és nemzetgazdászati képzettséggel sem igen hányakólódhatik — szólt dörmögi.

— Hát ez már hogy esik? — kérdi Dörmögi. — Hogy is hivják azt a bátor vállalkozó hazafit?

— Bottlik! Hollán ur tanitványa és pártfogoltja volt egyébránt.

— Hát aztán mit mond rá Hollán ur midőn a napi sajtó e vezérigazgató ellen oly igen kikelt?

— Hát mit mondana mást mint azt, hogy: a négylábu is megbotlik néhals — punktum!

* * *

Saphiron — egy helybeli zuglap szerkesztőjén 200 ft erejéig verték el a port mivel a többi közt Frohner pesti vendéglőst „jezsuitá"-nak csufolta, amellett pár hóra a kóterban okoskodhatik e név nagy jelentőségéről.

Mit mondanak majd a római páterek, ha eljut a fülükbe, mily roppant civil anathéma az, a mi erkölcsileg nem sülyedt népünknél, midőn ugy káromolják, hogy te „jezsuita!"

* * *

Pest város tanácsa elhatározta, hogy a Rókus kórházat sötétbarnára festeti be. Miért? — Hogy ne lássék rajta a — szeny!

Nagyváradi szinkör.

(M.) Vasarnap május 29-én: „A szép szőke Duna" Életkép 3 felv. Irta Berg O. Magyarositotta Rajkay F. — A kevéssé sikerült s badarságokkal telt mü egyes helyei jóizüen megnevettették a karzati közönséget, de ez is csak Együd és Molnárné kedélyes játékának köszönhető. Közönség nagy számmal.

Hétfőn maj. 30-án: „Gringoire" szinmü 1 felv. Irta Delávi Károly. Az ily sikerült darab szinrehozatalának rendesen örülni szoktunk, habár a szereplők működése igen gyakran nem áll a darab kitünősége értelmiségével arányban. — E dramolette nek történeti tárgya van s VI-ik Lajos franczia király korában játszik. Hőse egy költő, kit üldöznek, ki nyomorban inségben szenved, és mindég éhezik, de ő dalaiba önti keservét, melyek a szabadság isteni tüzét hordva magokban, lángra gyujtják a népet. Gringoire szavallatával hat mindenkire, ezzel inditja meg a király szivét is, ki ellen menyköveket szór dalaiban; a király megindul s Gringoire ennek köszöni szerencséjét. A czimszerepet Mándoki játszá, azonban benne a költő szelleme nem nyer kifejezést. Szavallata ismét nem volt ment az álpáthostól s valóban mosolyognunk kellett Szakál Róza könyein. Hangja nyers volt, nem az a lágy az az olvadékony, mit Gringoire szerepe követel. Egy jó szinész, szavallatában hangját az érzelmek, a körülmények szerint tudja hajlitani. Mándoky egyhangu marad s a hatást declamálásban keresi, feledve hogy a hangos szavak még nem elégségesek a müvészi játékra. Rónai XI. Lajost kellő felfogással ábrázolá A dramolettet „Mekkai basa" operette követte, melyről nem is érdemes szólani. Közönség közép számmal.

Kedden máj. 31-én Zöldy Miklós jutalmára: „Gáspár halász" dráma 4 felv. Irta Bouchardi. Az első jutalomjáték anyagi tekintetben nem sikerült. Valóban nem tudjuk megfogni a közönyösség okát, melyet közönségünk társulatunk ez egyik legkitünőbb tagja iránt tanusitott, pedig az előadás is egyike volt azoknak, minőkben nem mindig részesülünk. Rónay Gáspár halászt kifogástalanul személyesité, igaztalanok lennénk, ha ez esti játékán csak legkisebb megróvni valót emlitenénk. — Visconti szerepe Bercsényiben szintén jó kezekre talált, habár a szerep lényegénél fogva olyan, hogy a legjobb szinésznek is alig lehet belőle valamit teremteni. Bercsényiné (Katalin) bebizonyitotta, hogy kevés szerepben is ki lehet tünni; valóban fájlaltuk korai halálát, mert igy igen rövid ideig gyönyörködhettünk remek játékában.

Szerdán jun. 1-én: „Szabad kérnem nagysám?", Vigjáték 1 felv. Magyarositotta Vezéri. Bercsényi és Foltényiné némi elevenséget tudtak kölcsönözni a külömben unalmas silány mesével biró darabnak. A vigjátékot követte: „Gizella" ballett 2 felv., melyben Szomolnoky Erzsi, Nidos Fáni és Horváth Károly arattak tapsokat remek tánczaikért. Közönség közép számmal.

Belföldi hirek.

** Egerből távirják az „E. L."-nak, hogy Novathra Gyula, a pétervásári jobboldali jelölt párbajban agyonlövetett. Rebesgetik, hogy a szerencsétlen véget ért párbaj győztese: Szederkényi Nándor, Hevesmegye első aljegyzője.

** Gőzhajó-égés. A „Szolnok" nevü gőzös, mely ez előtt a budapesti helyi közlekedést közvetitette, és jelenleg Zimony és Belgrád között közlekedett — a tüz martalékává lett.

** A mult heti zivatar Baranya megyében is nagy károkat okozott — Ilócson a villám a templom tornyába csapott le s azt elhamvasztá. — Siklós vidékén pedig iszonyu jég pusztitott.

** Azon lap, melyről emlékeztünk, hogy Vécsey Tamás szerkesztése mellett Eperjesen készül megindulni — julius 1-én nevezett szerkesztő vállalkozása folytán „Sáros" czimmel csakugyan megjelen s leginkább közgazdászati érdekeket fog képviselni.

** Dombegyházán Hollósy-Lonovics Kornélia betegsége ismét roszabbra fordult, ugy hogy dr. Vezárt Pestről táviratilag hivták meg. —

** A kecskeméti dalárda pünköst másodnapján tartja zászlófelszentelési ünnepélyét, mely alkalomra Pestről is számos vendéget várnak.

** Zágrábból távirják, hogy Starcsevics a Jellacsics ellen irt röpirat miatt elmozdittatott tanári állomásától.

Külföld.

— **A franczia alkotmányos baloldal**, mint már jelentettük, megalakult, és következő programmot fogadott el:

Programmunk igen egyszerü és világos, — nem kell hat hónap annak valósitására; ha nélküli is az a járulékos ékességeket, a lényeges pontokat megérinti. Az alkotmányos hatalmak szétválasztása, független birói hatalom alkotása az esküdtszék felállitása által, független törvényhozó hatalom létesitése a választási szabadság és független municipiumok szervezése által, a nemzeti katonai szervezet, mely biztositékot szolgáltasson a szabadságnak: ez az mit kivántunk az első napon és mit nem szününk meg kivánni anélkül, — hogy az önismétléstől visszariadjunk.

A jan. 2-iki ministereknek ezt mondtuk: e téren legyőzhetetlenek vagytok: készitsetek ideiglenes sátort a választói szabadságnak, töröljétek el a hivatalos jelöltséget és mondjátok ki a kamara szétoszlatását: akkor a nemzet ministerei lesztek.

Ők felebb becsülték azt, hogy a Tuileriák ministerei legyenek!

Utódaik feladata most sokkal nehezebb; minden a szabadságra nézve elveszett időt ellene használtak fel, de e válság legalább ránk nézve nem lesz haszon nélkül, ha az okulásunkra szolgált.

Ne téveszszük többé össze a szabadság képét azon hamis képmásokkal, melyeket egy ügyes hatalom mutogat egy naiv tömegnek; midőn hazánk ügyei felett döntünk, midőn erősek, felelősek — és télelem nélküliekneк érezzük magunkat, akkor kezdünk szabadok lenni.

— A Comonál felmerült bandáról következő részleteket tudunk: 50 főből állott, bizonyos Nathan József vezérelte veres zászlót vitt, melyre ez volt irva: „Isten és a nép." Cutinoba érve, a vámörök kaszárnyájában némi munitiót foglaltak le. Egy vámőr, ki egyedül volt a kaszárnyában némileg ellentállt de elfogták, mig végre ujra szabadon bocsáták. A bandát erre a vámőrök és karabélyosok üldözőbe vették, az Moute felé tért be és Ceránál futásnak eredt, mert e helység csapatokkal volt megszállva. Collico felé indult, hol a csapatokkal össze is ütközött, és a banda szétveretett, egy foglyot hagyva hátra, ki constatálta, hogy a bandánál a paviai eseméпyek után desertált néhány altiszt volt. A lakosság egészen nyugodtan maradt.

Egy madridi levél szerint, a cortes-gyülésben legközelebb Castelar a kormánytól fölvilágositásokat kért azon eljárás iránt, melyet az a lissaboni eseményekkel szemben követett. Az ő véleménye szerint a spanyol követnek legutóbbi madridi utazása, s a spanyol hajóhadnak a portugali vizeken jelenléte, nem pusztán történetes körülmények, s a cabinet relytélyes politikája mindazon gyanukat igazolja, melyek Portugálban az annexói tervekre vonatkozólag keletkeztek. — Prim es Sagasta teljesen alaptalanoknak nyilvániták a Castellar által fölemlitett hireket. — De e válaszok nem lévén elegendők a portugaliak aggodalmainak lecsillapitására, — Sagasta tüstént irt a lissaboni spanyol követnek — s ez utóbbit fölhatalmazá a portugali cabinet előtt kijelenteni, hogy a „madridi cabinetnek semmi tudomása sincs a kizárólag katonai mozgalomról, — s az abban közvetlenül vagy közvetve semmi részt sem vett." — Ugyanezen közlés még hozzáteszi

„Az ibériai unió oly átalános eszme, mely nagy mérvben érdekli a spanyol közvéleményt; de a mely semmi más eszközök által sem létesittethetik, a két ország, s a diplomatia kölcsönös belenyugvásán kivül, — s legkevésbbé erőszak és önszeesküvés által.

Ezért a lissaboni sajtó eljárása, mely Spanyolországot Portugal ügyeibe avatkozással vádolja, megfoghatatlan s igazolhatatlan."

Madridban f. hó 2-án azt álliták, hogy Espartero a saját párthivei által közzétett manifestumra a korona visszautasitásával fog válaszolni.

Legujabb.

— **A „Debreczen" magántávirata. Pest, junius 4. Feladatott d. u. 12 ó 30 p. érk. 1 ó. 5 p. — A népszámlálás eredménye hazánkban: tizenöt millió négyszáz kilenczvenkétezer harmincznyolcz lélek. Tehát a legutóbbi népszámlálás óta a szaporuság egymillió hatszázhatvanezer hetszázhuszonöt.**

— Florecz, junius 3. A kamaraülésben a hadügyi költségvetés el fogadtatott.

— Bukurest, jun. 3. A kormány, amint értesült a Botuschánban történt zsidókravallról, azonnal katonaságot küldött oda, mely a nyugalmat helyre is állitá. A butuschánі izraeliták a kormánynak köszönő táviratot küldöttek. Mint állitják, a kihágások nem voltak oly nagy mérvüek, mint jelentve volt az első pillanatban; hanem azok a választási zavargásokkal állanak öszszefüggésben.

— Páris, junius 2. A császár tegnap a lovasság fölött szemlét tartott a császárné és koronaherczeg jelenlétében Latour d'Auvergne tetemesen javult.

— Ems, jun. 2. A porosz király Bismark társaságában tegnap megérkezett. Az orosz császárral való találkozása szivélyes jellegü volt.

— Bécs, jun. 3. Potocki gróf magánügyeiben Galicziába utazott. A belügyministerium a Galicziában adandó engedmények tárgyában törvényjavaslatokon dolgozik.

— Florencz, jun. 3. Nathan csapatvezér ismét elhagyta csapatát és Schweiczba tért vissza. — Az „italie" igazolja, hogy a külügyér a schweiczi kormánynál a határ elégtelen őrzése és a menekültek bellebbezésének elhalasztása miatt tiltakozott.

Páris, jun. 3. A „Memorial diplomatique egy táviratot közöl Rómából, melyben az mondatik, hogy a csalhatlansági dogma Péternapján fog kihirdettetni és azután a zsinat október közepéig elnapoltatik.

— Milano, jun. 3. Egy innen kiindult 60 emberből álló csapat, kik között tanulók is voltak a consoté éjszaki részén megjelent.

Könyvészet.

Ujabban megjelent könyvek, melyek kaphatók Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében Debreczenben.

Degré Alajos. A kék vér, regény 1 kötet. ára 1 ft 40 kr.

Gaborian E. A vizsgálat, regény francziából. 2 kötet ára 2 ft 40 kr.

Külföldi regény csarnok 1-ső füzet. A Huszonegyek tolvajtársulata, regény. Ponson Du Terailtól. Ára 1 füzetnek — ft 20 kr.

20 kros könyvtár a nép számára. 1 ső szám. Herczeg mint kovácslegény. Irta Milesz Béla. 2-dik szám. Egy szegény ember története. Irta Milesz Béla. 3-ik szám: A bujdosó jutalma. Irta Milesz Béla. 4-ik szám: A nagyapó regéi, szerkeszté Tánczos István.

Képek az angol alsóház történetéből és müködéséből, irta Palgrave Reginald, angolból forditotta Csernátony. Ára 1 ft — kr.

Az egyesült államok története. Irta Laboulaye Eduard, első korszak a gyarmatok a forradalom előtt 1620—1763. Első füzet ára 1 ft — kr.

Törvényjavaslatok a községek rendezéséről. Ára — ft 20 kr.

Törvényjavaslatok a köztörvényhatóságok rendezéséről — ft 20 kr.

A magy. kir. honvédség törzs és főtisztjeinek, hadbiráinak, orvosainak és hadbiztosainak rongfokozati tábl. 1870 márt. végéig 1 ft — kr.

Általános szolgálati határozványok a magy. kir. honvéd-lovasság részére, hivatalos kiadás Ára — ft 30 kr.

Gyakorlati utmutatás az eperfa és selyemhernyó tenyésztésre, irta Áron E. Ára — ft 60 kr.

Népszerü egyhazi beszédek. Irta Nemes Benjámin. Ára 1 ft 20 kr.

Bánhegyi István, a felekezeti iskoláztatás veszélyei és közoktatási törvényünk hiányai neveléstani társad. és polit. szempontból, ára 1 ft — kr.

Bárány Ignácz. Magyarország történet elbeszélésekben — ft 70 kr.

Etudes sur la langue Magyare essai de gramaire hongroise par M. L. abbé Léon Fauvin. Francziák számára irt magy. nyelv. ára 1 ft 60 kr.

Közgazdászat.

(E.) Debreczen, junius 4. Piaczunkra ma, mint ünnep szombati hetivásárra, sok mindenféle élelmi czikket szállitottak; életnemüt s tengerit azonban, a mi keresett czikk, igen keveset hoztak; az életárak változatlanok, tengeri köblönkint 6 ft 20—49 kron kelt. Szalonona árak szinte változatlanok, mindenféle élelmi czikknél élénk volt a vásárlási kedv, a füszeres boltokban, s mindenféle husárusnál alig lehetett mozogni; birka-bárányt sokat, magyar bárányt keveset hajtottak, nagy kelendőségre talált, 1 db birka-bárány 1 ft. 1 ft 80 kr. magyar bárány 2 ft 40. 5 ft.

A pércsi soron, ugy a helybeli zöldségárusoknál mindenféle sok és szép zöldség állott a vevők rendelkezésére, s volt is kelendősége.

Időjárásunk ma már kellemesbbé vált, tegnap nagy szélpor volt, mit este felé bő eső váltott fel; mult éjjel is volt egy kevés eső, szinte egész nap felhős, esésre mutat.

Nyilttér.

Debreczeni gőzmalmi

részvények

kaphatók

Tátray Kárpát,

47. 22— gőzmalmi pénztárnoknál.

167-dik árjegyzék

az „István" gőzmalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.ben, kötelezettség nélkül).

Ingyen zsákkal.

		ft.	kr.
A.	Asztali dara nagy szemü	14	40
B.	Ugyanaz apró szemü —	14	40
C.	Dara középszerü — —	13	40
0.	Királyliszt — — — —	14	20
1.	Lángliszt — — — —	13	40
2.	Montliszt — — — —	13	—
3.	Zsemlyeliszt különös —	12	60
4.	Ugyanaz — — — —	12	20
5.	Fehér kenyérliszt I. rendü	11	—
6.	Ugyanaz II. rendü —	9	—
7.	Barna kenyérliszt I. rendü	8	—
8.	Barna kenyérliszt II. rendü	7	20
	Rozsliszt I. rendü	—	—
	Rozsliszt II. rendü	—	—
00.	Árpakása — — — —	17	—
0.	Árpakása — — — —	15	—
1.	Árpakása — — — —	11	—
2.	Árpakása — — — —	9	—
3.	Árpakása — — — —	8	—
	Árpadara — — — —	10	—

Zsák nélkül.

Lábliszt — — — —	4	20
Korpa — — — —	2	20
Árpaliszt — — — —	4	40
Simaőrlés mázsánként	—	80
Darálás „	—	40

A buza- és rozs-készitmények eladása netto 150 bécsi fonttal, az árpakása netto 100 bécsi fonttal — ingyen zsákba pakolva — történik.

Debreczen, május 15. 1870.

26—

Bécsi tőzsde, jun. 4. Cs. arany 5. 78. ezüst 120.25

Felelős szerk. s kiadótulajd. **Oláh Károly.**
Szerkesztőtárs: **Borostyáni Nándor.**

ottuk önt. Nevét és lakásának számát a zse-
talált több rendbeli iratok éz levelekből
meg és mihelyt életre hozhattuk önt, rög-
szállitánk egy bérkocsiban. Három hétig
gasztó lázban szenvedett ön, hogy öntuda-
visszanyerésén kételkedni lehetett s élete a
yobb veszélyben forgott. Megjegyzendő még,
mikor önt feltaláltuk, minden értékes tárgy
ott zsebeiből, s ebből azt a következtetést
, hogy ön rablók kezébe jutott.
— Miután ön állitása szerint csak 200 lé-
e lehettem a révtől, kétségkivül sokáig
tnom, mielőtt lerogytam, de hogy mennyi
entem, azt nem tudnám megmondani. Én
rzasztóbb haláltól csodálatos módon me-
m meg.
— Bizony, ha ama rejtélyes egyén, ki önt
ében fölkereste, ama számiratot zsebéből
ejti, vagy ha ön azt kibetüzni nem képes,
üen a „titokteljes eltünések" krónikájába
na neve beigtatva s néhány nap mulva el
feledve
— Doktor, — szólt Reginald meghatva —
álhatom-e én önnek valaha eléggé, mit ve-
?
Kedves kartársam, én semmi mást, mint
üen csak kötelességemet teljesitém. Azon-
g egyről-másról föl kell engem világosita-
gymázában ön tömérdek vádat emelt mis-
urn és mistress Evelyn ellen. A legnagyobb
gomba került megakadályozni, hogy azokat
g ne hallhassa és én ugy vélem, hogy ez
sikerült. Nem tagadhatom el azonban ön-
y most, midőn ön eme vádjait öntudato-
eli, engem a legnagyobb feszültségbe
— Önnek mindazt tudnia kell, amit én ma-
lok, — válaszolt Reginald, hogy itélhessen
ajon jogosultak-e vádaim, vagy nem.
kkor mindent elbeszélt dr. Carlinnak, —
az Evelyn háznál lakta óta történtek:
éma beszédet ama viharos téli éjen, Eve-
ltogatását a lebujban s ott Welford Ká-
történt értekezé-ét; a szinházi jelenetet,
ilburn a földszinten álczázva jelent meg;

ord meggyilkoltatását ama napon, midőn en- ama bizonyos összeget kellendett kifizetni, yn Walter gyanus kimultát, Dent orvosnak a post mortem vizsgálat ellen való határozott vonogatózását, Milburnnak Dent orvosnál történt látogatását és ennek nejével való párbeszédét és végre azt is, mily előnyökhöz jut Evelynné a gyermek kihalása folytán. Mindezekről a legkimeritőbb értesülést nyerte dr. Carlin és a szültség, amit az okozott, oly nagy volt nála, hogy nemcsak némán hallgatva ült ott, hanem mi- ön bevégzé, mély gondolatokba merült.

— Doktor — szólt végre — amit ön most em közlött, az rendkivül csodálatos történet, nek igaz volta felől azonban én teljesen meg ok győződve. Abban is igazságot kell önnek olgáltatnom, hogy mindama czimek, melyekkel ön hagmázában a Milburn testvéreket illete nem hangzottak eléggé keményen. Vérszomjas gyilkos pár ez, mely semmi eszköztől, mi czélhoz vezet, nem riad vissza. Ön, doktor, kétségkivül utjokban állott, mint minden áron elejét akarták venni. Előttem tisztán áll, hogy mielőtt ön e házba belépett, Mister Evelynnek lappangó mérget adtak be minden este, midőn cognacját vizzel bevette. E tervük teljes kivitelében ön akadályukra volt, ugy, hogy azzal egyelőre kénytelenek voltak fölhagyni. Én ugy meg vagyok győződve a felől, hogy Welfordot ők ölték meg, mivel ez valószinüleg többet tudott e drágalátos testvérek felől, mint ezeknek inyökre lehetett volna. Csak egy tekintetben kell önt kárhoztatnom, nevezetesen, hogy ön a post mortem vizsgálat meg nem tartásába belenyugodott. A szegény fiunak strychninnel való megöletése oly kétségtelen, hogy én az ön helyzetében mindent mozgázba hoztam volna, sőt szükség esetén a hatóságot is fölhivandottam a halotti vizsgálatra.

— De ön feledi — viszonzá Reginald — hogy Dent, ahelyett, hogy segélyemre leendett, makacsul ellene szegült.

— Értem én ezt tökéletesen, és ép az ő makacskodása tette a dolgot még gyanusabbá, kiáltott, midőn tisztán állott ön előtt, hogy Dent Milburnnak hatalmában volt és kényszerült neki eszközeül használni.

— Én igazat adok önnek doktor, hogy e részben hibáztam, és magam is sokszor keserü szemrehányást tettem már magamnak e miatt; — de vajjon nem lehetne-e e hibát ismét jóvá tenni?

— Most már, — fájdalom — késő, kivéve, ha még valami gyanus eset adná magát elé. Azonban kedves kartárs, én kötelességemnek tartom önt figyelmeztetni, hogy mindenelőtt saját biztosságára ügyeljen. Eddigi gonosz terveiknek dugába dölte, csak jobban sarkalja őket czéljaik kivitelére. Már maga az, hogy ön e házban lakik, veszélyes önre nézve; ha távozik ön, minden vésztől megszabadul és véleményem szerint, önnek maga iránti kötelessége megfontolni, vajjon maradhat-e tovább e háznál vagy nem.

— Ejh, doktor, csak nem fog ön talán rábeszélni, hogy elhagyjam állomásomat, csak azért, mert némi veszély fenyegethet? Bizonynyal nem akarja ön, hogy én gyáván viseljem magamat és Evelyn Edithet, e demonok martalékául visszahagyjam?

— Én azt mondám, hogy az ön dolga e kérdés fölött tetszése szerint határozni. Én ugy hiszem föllfogtam önnek e házhoz való viszonyát s ily körülmények közt helyesen tesz ön, ha a fiatal hölgy környezetében marad. Ez épen nem zárja ki, hogy folytonosan óvatos legyen, mert kimondhatná meg ily ördögi összeesküvéseknél előre, mikor, hogy és hol érheti az embert a csapás utól. Hogy mindkét részről való teljes meggyőződésünk daczára, e gonosztevők ellen bizonylatok hiányában a törvényszék előtt vádat emelni nem lehet, az bizonyos, s annálfogva igazat adok önnek abban, hogy positiv adatokat kell bevárnia; és én meg vagyok győződve, hogy azok nem sokára elé adják magokat, mert a legtöbb gonosztevő utoljára is lépre kerül. Most válnunk kell. Ne feledje ön, hogy szolgálatomat, a mikor szüksége lesz rá bátran igénybe veheti. Egyébiránt ez időközt sem töltöm tétlenül. Én ez ügyet egyik lelki testi barátommal fogom közölni, ki a bünténуek kideritésénél rendkivüli tapintatot és ügyességet szokott kifejteni; — értem Templeman Horac-ot.

— Sokat hallottam már e férfi felől, — szólt Reginald — és én is ugy vélem ő lenne nekünk a legjobb tanácsadónk.

— Bizonynyal. Ha őt az ügynek megnyerhetem, akkor meglehet ön győződve, hogy kedvező eredményre jutunk. Holnap vagy holnapután ismét láthatjuk egymást. — Ezzel dr. Carlin szivélyesen kezet szoritott ifju kartársával és eltávozott.

Evelyn Edith naplójából.

1851. jun. 4. — Hála istennek, Reginald már tulesett a veszélyen; dr. Carlin maga mondá ezt nekem. Az ég mégis csak kegyesen tekint le rám, mert ha ő meghalt volna, én alig éltem volna őt tul. Még mitsem hallottam afelől, hogy menekült ki ellenségeinek kezeiből, de annyi bizonyos, hogy iszonyu kinokat szenvedhetett. Egy benső hang is azt sugalja nekem, hogy Milburn és nővére részesek voltak ama gonosz merényletben, de miképp? azt nemtudhatom; hogy ők bünösek, erre nézve a kétségnek még csak árnyéka is távol van tőlem. Rettenetes testvérpár ez, — és még az a tudat, hogy atyám oly szörnyeteget bir nőül! És mily föltétlen bizalmat helyez benne! — Mily iszonyu lesz ébredése, ha majd az igazság kiderül! Ha veszély nem fenyegetné, meggondolnám, közre hassak-e a dolgok kideritésénél; ámde én nagyon is meggyőződtem afelől, hogy a nyomorultak életére törnek neki és semmi oly eszköztől nem rettennek vissza, mi czéljukat elésegiti.

Hála istennek! Milburn, utóbbi zajos összeszólalkozásunk óta távol tartózkodik tőlem. Azt kellene hinnem, hogy ő e tárgyat nem melegiti többé föl. Most csak nagyon ritkán jő a házhoz, — csupán nővére látogatására. Óh mennyire szeretném már, ha elvégre miden homály eloszlanék és ismét teljes biztosságban érezhetnők magunkat, melynek, mióta e két testvér házunhoz betette lábát, nem örvendhetünk.

Junius 5. — Ma reggel dr. Carlin három teljes óránál tovább időzött Reginaldnál. Midőn a lépcsőkön lejött, az étterembe is betekintett hol én egyedül voltam.

— Épen kegyedet keresem kisasszony — szólt midőn belépett s leült közvetlenül mellém egy székre. Miután ő nekem elmondta, hogy Reginald javulása gyönyörüen halad elé, elannyira, hogy pár nap mulva már ki is mehet, — ezt tevé utána:

— Kedves drága miss Evelyn, remélem, nem magyarázza kegyed félre, ha én ama vélekedésemet fejezem ki, hogy kegyedet a Reginald sorsa érdekli.

— Nagyon hálátlan lennék én, doktor, ha közönyös lennék az iránt, — viszonzám, — mert tökéletesen hiszem, hogy atyám az ő tapintatos ügyességének köszönheti életét, és arról is meg vagyok győződve, hogy én is saját életemet köszönhetem neki, minthogy ő egykor engem saját életének koczkáztatásával a bizonyos halál karjai közül ragadt ki.

— Ily körülmények folytán nagyon természetes, kedves kisasszony, hogy a hála érzetét ápolja keblében. De épen mivel tudom, hogy e fiatal ember iránt kegyed nem közönyös, határzám el, kegyednek bizonyos dolgot tudomására juttatni. E reggel beszélte el nekem dr. Charlton erőszakos elhurczoltatásának körülményeit és fogsága szenvedéseit: azonban miután ő azt kétségkivül kegyednek is elbeszéli, nem szükséges, hogy én ezt most elmondjam kegyednek. Annyi bizonyos, hogy hatalmas ellenségei vannak, kik életére törekednek. Ezek veték őt tüzpróba alá, — melyet ő valóban diadalmasan kiállott.

— Igazán — válaszoltam, — neki a „tüzpróbá"-n át kelle esni, és ez arra szolgált, hogy az ő nemes tulajdonai annál inkább fölszinre emelkedjenek.

— Őszintén szólva — viszonzá dr. Carlin — aggályomat kell kifejeznem, hogy a megkisérléttések lánczolata itt még nem szakadt meg!

— Ah doktor, — szóltam, könyeimet csak alig tartóztathatva vissza. — Ne beszéljen ön ekép! Hiszen már oly véghetetlen sokat szenvedett ő!

— Kegyednek igaza van; azonban ha ő, előttem kinyilvánitott határozata mellett marad — oly határozata mellett, mely őt, előttem még inkább emeli — akkor a további megkiséreltetéseknek továbbra is ki lesz téve.

— Beszéljen ön világosabban, doktor — nyögém.

— Mint már mondám kegyednek — folytatá Carlin, — neki hatalmas ellenségei vannak. Gyanitja kegyed, kik, és hol vannak ezek?

— Én erős gyanut táplálok s fájdalommal kell kinyilatkoztatnom, hogy ők saját házunkban lappanganak.

— Helyesen gyanitja drága miss, az ellenség a házban rejtőzködik, s oly terveket forral, amelyek által egy csapásra roppant vagyonhoz jusson. Azonban dr. Charltonnak e házban tartózkodása által a gonoszok terveik kivitelében gátolva vannak és semmit nem hagynak megkisérletlenül, hogy őt láb alól eltehessék. Kétszer már csak a csudálatos véletlen szabaditá őt meg. Gondoljuk el még azt is, hogy ezek az emberek, mivel az igazság keze őket mindeddig utól nem érhette, mindinkább vakmerőbbekké válhatnak vállalkozásaiknál, s ebből magyarázható ki aggályom és az ebből kifolyó kötelesség, kegyeddel tudatni, hogy ameddig Charlton orvos e házban marad, élete a legnagyobb veszélyben forog.

— Akkor el kell e házat hagynia.

— Én is ezt javasoltam neki, de ő e javaslat felől mitsem akar tudni, és amint önnek már mondtam, én őt ezért annál kevésbbé kárhoztathatom, mivel, ha én hasonló helyzetben lennék, szintén akint cselekedném.

— De hát mit tegyünk akkor? — szóltam. — Tétlenül nézzük, hogy szövik e gonosztevők pokoli terveiket odább, anélkül, hogy még csak egy ujjal is akadályozzuk őket? Nem jobb lenne e doktor, ha mi azonnal az illető hatóságnál tennénk lépéseket?

(Folyt. köv.)

H I R D E T É S E K.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. váltótörvényszéknek f. é. május 23-án 3921. sz. kelt végzése folytán ezennel közhirré tétetik, mikép Wein Dániel mint felperes részére Kurländer S. M. mint alperestől **500** frt váltói tartozás s járulékai erejéig lefoglalt ***ingóságok,*** nevezetesen:

arany, ezüst ékszerek

stb., nevezett alperesnek helybeli hatvanutczai lakásán f. évi **junius 20-ik** napján d. e. **9 órakor** nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett el fognak adatni. — Mire a venni kivánók meghivatnak. — Debreczen, jun. 3. 1870.

Mocsy József,
váltótörvényszéki kiküldött végrehajtó.

231. 1—3

KACSÓ FERENCZ

üzletében

mindenféle lenkenczében (firneis) törött

kész festékek,

valamint

gazdasági s kerti veteménymagvak,

ugy **füszer áruk**

jutányos áron jótállás mellett kaphatók

100. 15—

Czeglédutczán
a Takarékpénztár háza alatt.

Szekérkenőcs

és **gépolajat** jó minőségben jutányos áron ajánl

Geréby és Hannig.

215. 3—

E l a d ó

ingatlan s ingó javak

Széchenyiutczán az 1808. sz. ***ház,*** mely áll 4 lakosztályból, azaz: 12 szoba, 3 konyha és 1 pincze lakosztályból. 2 szoba, 1 konyhával, szilárdon téglából épitve, cseréppel fedve, 304 □ öl belső telekkel és 8 hold utána való ***földdel,*** ezenkivül a ***Boldogfalvai kertben,*** a 2-dik járásban, ***4 kapa szöllő,*** számos nemes gyümölcsfával, jókarban levő pajtával, mely áll: 1 szoba-, butorral ellátva, konyha- és borházból, kellőleg szüretelő edényekkel ellátva, **szabad kézből eladók.** 212. 3—6

Naponta friss

SAJTÓ-ÉLESZTŐ

229. 1— ***Geréby és Hannignál.***

Ajtót kell nyitni a szerencsének!

100,000 tallér

kedvező esetben mint legfőbb nyeremény kinálkozik a

a legujabb nagy pénzkisorsolásban,

mely a Braunschweigi herczegségi kormány által engedélyeztetett és biztosittatott.

Csak nyeremények huzatnak, s tervszerüleg 6 sorsolás utján néhány hó alatt **29,000** nyeremény huzatik ki, ezek közt lesznek főnyerők:

100,000, 60,000, 40,000, 20,000, 15,000, 12,000, 2: 10,000, 2: 8000, 3: 6000, 3: 5000, 12: 4000, 34: 2000, 155: 1000, 261: 400, 383: 200, 18,600: 47 tallér stb.

A legközelebbi első nyereményhuzása ezen az állam által biztositott nagy pénzkisorsolásnak hivatalosan meg van állapitva s már **Junius 9. és 10-én 1870.** bekövetkezik.

Erre 1 egész eredeti sorsjegy ára csak 7 frt,
1 fél „ „ „ „ 3 frt 50 kr,
1 negyed „ „ „ „ 2 frt, osztrák pénzben beküldve.

Minden megbizás tüstént a legnagyobb gonddal eszközöltetik, s az eredeti sorsjegyet küldjük meg mindenkinek.

A megrendelések mellé minden megkivántató játéktervet dij nélkül hozzá csatolunk, s a huzás után a résztvevőknek a kihuzott számok hivatalos sorozatát megküldjük.

A nyeremények kifizetése állami jótállás mellett mindig a legpontosabban történik, s azt akár egyenesen megküldhetjük, akár összeköttetéseinknél fogva Ausztria minden nagyobb piaczán utalványozhatjuk.

Üzletünk a szerencse által kegyelve van, s legközelebb is több más nagy nyereményen kivül hivatalos bizonyitvány szerint három huzásban a főnyeremény háromszor nálunk nyeretett, s általunk az illetőknek tüstént kifizettetett.

Az ily szilárd alapokon nyugvó vállalatnál remélhetőleg határozottan lehet számitani az élénk részvételre, kérjük ennélfogva a közeli huzás alkalmából minél előbb egyenesen hozzánk fordulni.

S. Steindecker et. Comp.,
bank- és váltóüzlet Hamburgban.

Hol is mindenféle államkötvények, vasuti részvények és kölcsönsorsjegyek eladatnak és vásároltatnak.

☞ U. i. Ezuttal megköszönjük az irányunkban eddig mutatott bizalmat, s midőn ez uj sorsolásra fölhivjuk a t. cz. közönséget, ezuttal is arra fogunk törekedni, hogy t. érdeklettéinknek teljes megelégedésére lehessünk mindig készséges és hasznos szolgálatainkkal.

219. 6—6 ***A fentebbi.***

Tiszavidéki vasut.

Gróf Batthyányi Lajos hamvainak ünnepélyes áthelyezése alkalmából mérsékelt menetárral

külön személyvonatok közlekednek

Nyiregyháza-Debreczen, Nagyvárad és Aradról Czegléden át Pestig,

II. és III. osztálybeli utazók fölvételével.

Indulás Nyiregyházáról	Junius 7-kén	4 óra	28 perczkor	délután.
„ Debreczenből	„ 7 „	6 „	21 „	„
„ Nagyváradról	„ 7 „	5 „	3 „	„
Érkezés Pestre	„ 8 „	4 „	30 „	reggel.
Indulás Aradról	„ 7 „	5 „	3 „	délután.
Érkezés Pestre	„ 8 „	5 „	— „	reggel.

A menet és visszajövetre szóló személyjegyek ára:

	II. oszt.	III. oszt.		II. oszt.	III. oszt.
Nyiregyházáról Pestre és vissza	12 ft 10 kr,	8 ft 06 kr,	N.-Váradról Pestre és vissza	10 ft 94 kr,	7 ft 30 kr,
Ujfehértóról „ „	11 ft 42 kr,	7 ft 64 kr,	M.-Keresztesről „ „	10 ft 10 kr,	6 ft 76 kr,
Hadházról „ „	10 ft 78 kr,	7 ft 18 kr,	B.-Ujfaluról „ „	9 ft 44 kr,	6 ft 30 kr,
Debreczenből „ „	9 ft 94 kr,	6 ft 64 kr,	Sápról „ „	8 ft 80 kr,	5 ft 86 kr,
Szoboszlóról „ „	9 ft 12 kr,	6 ft 08 kr,	Aradról „ „	11 ft 26 kr,	7 ft 52 kr,
Kabáról „ „	8 ft 46 kr,	5 ft 66 kr,	Kurticsról „ „	10 ft 44 kr,	6 ft 96 kr,
P.-Ladányból „ „	7 ft 94 kr,	5 ft 32 kr,	Kétegyházáról „ „	9 ft 44 kr,	6 ft 30 kr,
Karczagról „ „	7 ft 30 kr,	4 ft 88 kr,	Csabáról „ „	8 ft 62 kr,	5 ft 76 kr,
Kisujszállásról „ „	6 ft 64 kr,	4 ft 44 kr,	M.-Berényből „ „	7 ft 96 kr,	5 ft 32 kr,
Fegyvernekről „ „	5 ft 98 kr,	4 ft — kr,	Gyomáról „ „	7 ft 14 kr,	4 ft 76 kr,
T.-Sz.-Miklósról „ „	5 ft 50 kr,	3 ft 66 kr,	M.-Turról „ „	6 ft 30 kr,	4 ft 20 kr,
Szolnokról „ „	4 ft 66 kr,	3 ft 10 kr,	P.-Póról „ „	5 ft 66 kr,	3 ft 78 kr.
Abonyból „ „	4 ft — kr,	2 ft 66 kr,			

A visszatérti személyjegyek (gyorsvonatok kivételével) minden személyvonatnál bezárólag Junius 12-kéig érvényesek.

226. 3—3.

Az igazgatóság.

A DEBRECZENI

IPAR és KERESKEDELMI BANK

vesz és elád mindennemü állampapirokat, ipartársulati részvényeket, elsőbbségi kötvényeket, szelvényeket,

arany és ezüstpénzt. 188.10—58

Elád sorsjegyeket részletfizetésre,

szervez a legkedveltebb magyar és osztrák sorsjegyekre **játéktársaságokat, ajánltatik:**

Hitelintézeti sorsjegy, évenkint 4 huzással, 250,000, 200,000, 50,000, 40,000 frt főbb nyereménynyel, **12 ft vagy 10 ft**

1864. államsorsjegy, évenkint 5 huzással, 250,000, 220,000, 200,000 frt több nyereménynyel, **10 vagy 8 ft**

havonkénti részletfizetés mellett,

ugy egyes darabonkint, mint társaságban 10 darabra.

Nyavalyatörési görcsöket (Fallsucht)

gyógyit

doktor **Killisch O.** nehézkór-gyógyász **Berlinben;** — Louisenstrasse Nro 45, **ki már több, mint száz ily betegséget** gyógyitott ki. Értekezhetni vele **levél utján.**

157.11—38

Okszerü utasitas

az ujonan kipróbált angol óriás takarmányrépa mivelésre!

Erre legalkalmasabb a jó erős közép-porhanyó föld, kivált az oly talaj, melyben jó rozst, zöld takarmányt, jókori krumplit, árpát és lent elég biztossággal lehet termeszteni. Erős agyag- és keményföld a répának nem alkalmas, mivel az ilyen földben a gumókifejlődés nehezen indul. Miután ezen répa termesztésére alkalmas föld választatott ki, az középmélyen jól megszántatik, boronával elegyengettetik, s azután a mag jó vékonyan elvettetik. Ezt az által éri el az ember, hogy 1 font maggal mintegy 4 mércze friss homokot (nem futó sivár homokot) jól összevegyit, s ezzel veti be a földet. Mivel a harmat igen jótékonyan hat a vetésre, legjobb, ha az ember este naplemente után teszi a vetést, s reggel napfeljötte előtt azt, könnyedén, mintegy fél- vagy $^3/_4$ hüvelyknyi mélyen elboronálja, ami könnyü borona, vagy tövisbokor segélyével megtörténhetik.

Mihelyt a mag kikél, ami ezen mód alapján nem késik sokáig, meg kell nézni a répákat, hogy nincsenek-e sürün, s ha ez az eset, meg kell ritkitni, ugy, hogy **minden négyszög lábon egy palánt maradjon;** mert a vastag sor nem ér semmit, s könnyen bekövetkezhetik, hogy ahelyett, hogy a gumók kiképződnének, a palántok hirtelen magasra nőnek, s azt hinné az ember, hogy repczét vetett.

A répa 14 hét alatt tökéletesen megnő, és a jókor termeltek télkezdetéig elfogyasztandók, a később termeltek téli szüségre megtartandók, mivel az utóbbiak egész tavaszig is megtartják táperejöket és állandóságukat.

Ezen répa, jelen utasitás szigoru megtartása mellett **minden, eddig ismert, takarmányrépák közt** legszebb és leghasznosabb; terjedelmét illetőleg 1—3 lábig megnő, és **5,** sőt **10—15 font** sulyra is vergődnek, minden különös előkészités nélkül, mert ezt sem kapálni, sem töltögetni nem kell, mivel csak gyökere nő a földben, a répa azonban mint a káposztafő a föld felett terül el. Ezen répa husa homályos sárga, külseje cseresznye-barna, nagy nedvgazdag levelekkel. Előnyösen termelhetni e répát még akkor is, midőn az első jókori termést már leszedte, például zöldtakarmány, tavaszi káposzta, repcze, len és rozs után. Ha rozstarlóba történik a vetés, és pedig augusztusig, egész határozottsággal nagy termést várhat és sok száz mérőt termelhet.

A kisérlet bebizonyitandja, hogy e répamivelés tizszerte jobb, mint a fehér- vagy tehén-répatermelés; mivel ezen répa-abrak után a tej és vaj finom izt nyer, mely kedvező eset a másik kettőnél elő nem fordul, s a fehérrépánál is csak fáradtság után vihető ki. E répa mint hizlaló-takarmány is első helyet foglal el. — Egy font mag a nagyobb fajtából 4 frt. — 2 magd. holdra elég. — Középfajtából egy font 2 frt; $^1/_4$ fonton alul nem adatik. A vetés jó sikereért csak ***augusztus 1-ig*** adok el magot.

☞ **Bérmentesitett megbizások az első postával elküldetnek, s a hol az összeg nincs mellékelve, postai utalványnyal pótolható.** 220. 3—

Bieck Ferdinánd in Schwedt a. d. Oder.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. váltótörvényszéknek f. é. május 23-án 1920. sz. a kelt vvgzése folytán ezennel közhirré tétetik, mikép Barkai József mint felperes részére Hering Antal mint alperestől **800** frt váltói tartozás s járulékai erejéig lefoglalt **ingóságok,** nevezetesen:

bolti felszerelvények s házi butorok,

nevezett alperesnek helybeli piaczutczai lakásán f. é. **junius 15-ik** napján d. e. **9 órakor** nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett el fognak adatni. — Mire a venni kivánók meghivatnak. — Debreczen, junius 1. 1870.

Mocsy József,
váltótörvényszéki kiküldött végrehajtó.

230. 1—3

CEMENT

kőtáblákat

templomok, gyüléstermek, előcsarnokok, folyosók, fürdőszobák talajozására ajáln

Geréby és Hannig.

214. 3—

Cséepeltetés

uj gőzcséplővel

ez évre felvállaltatik;

napszámosokat a vállalkozók adnak; bővebben értekezhetni **Lobmayer József, vagy Huttflesz Istvánnál Debreczenben.**

232. 1—

E l a d ó

emeletes ház

Debreczenben az **egyháztéren** a 345. sz. a. **emeletes ház, 14 holdnyi ondódi külső földével** együtt szabad kézből örök áron eladó. A háztelken van elől 2 nagy lakosztály, mindenik 5 szobából, külön konyhával, kamarával, pinczével, padlással és fatartóval; egy bolti helyiség, pinczével és raktárral, hátul az udvarban 2 szoba, több kamara, kocsiszin és 2 istálló. — Értekezhetni **Márton Lajos és Imre Gábor** ügyvédekkel helyben nagypéterfia 971. és nagyujutczán 1703-ik szám alatt. 203. 3—5

Eladó birtok.

A homokkertben egy elkülönitett, deszkával körül keritett, disznóhizlalón kivül mindenre használható

1300□öl helyiség

szabad kézből eladó; értekezhetni szél-uteza 2480. sz. a. tulajdonos Bihari Jánossal.

209. 12—

ANTALFFY LAJOS

órás Debreczenben

(Boltja a városháza piaczi részén levő „**Törökhöz**" czimzett dohány-, szivar- s bélyeg-eladási helyiséggel egybeköttetésben.)

Van szerencsém a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani a legdusabban felszerelt **óraraktáramat,** a lehető legolcsóbbra **leszállitott áron, egy évi irásbeli jótállás mellett.**

	frt.		
Ezüst hengeróra 4 rubinkőre járó patent üveggel	8—10	Ezüst horgonyórák 15 rubin kőre, patent üveggel, ugrós	14—18
Finomabb ar. szegélylyel ugró	11—12	Finom angol mintára	15—18
Egész aranyozott compassal	12—15	Kettős fedéllel	15—18
Angol mintára lapos kristályüveggel	13—14	Kettős fedéllel angol mintára	0—24
Gazdászati óra (remontoir)	15—16	Remontoir	5—36
		Horgonyórák, melyeket felhuzni soha sem kell	40—45
		8 napos pendul-óra	19—25

Ezen például felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany uri és női óráimat, franczia 8—14 napig járó és ütő; márvány, alabástrom, bronzsvas öntvény tokú üvegboriték alatt levő asztali és függő aranykeretes óráimat, inga (pendul) órákban a legkisebbtől a legnagyobbig, tökéletesen kielégitő nagy választékban.

Schwarzwaldi fali óráim hihetetlen olcsó árért, kezdve 1 frt 50 krtól szintén egy évi jótállás mellett.

Órákat cserébe elfogadok valódi értékökben, s mivel nálam határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a csere a t. cz. közönség részéről igen könyü és biztos.

Vidékről i megrendelések a levél átvételétől számitva 5 nap mulva küldetnek szét, mivel elvem, csak is egész tökéletes kipróbált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

Uj torony-órák készitését vagy ócskák kijavitását gyorsan teljesitem.

4. 48—

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában.